

ABONAMENTS

Barcelona, mes	375 Ptas.
Catalunya i territoris de la República, trimestre	1000
Amèrica llatina i Portugal, trimestre	1200
Països concrets postal, trimestre	1500
Altres països, trimestre	2000

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 889, 1.22 — TELEFON 11430

TALLERS D'IMPRESSA: CARRER DE BARCELONA, 11 I 13. — TELEFON 19608

EL TEMPS

A les regions costeres es registra algun núvol, dominant, però, a tot el país el bon temps amb el sol. Els vents alenats tenen alguna importància a les costes del N.E. on són moderats del sector N.

Aquest número ha passat per la censura governativa

CRONICA

UN ALTRE INTERROGANT

Els lectors assidus de la Premsa, sense distinció de tendències ni matissos, recordaran que tot just fa una setmana "El Debate" publicava un article de fons que fou recollit i comentat per tots els diaris. Nosaltres el varem reproduir íntegrament a la secció corresponent, perquè fixava d'una manera categòrica la posició que davant la realitat actual ha adoptat el partit que representa. L'article assegurava que no podia produir-se la crisi; amb gran viva dialectica demostrava que una crisi ministerial en aquests moments significaria el triomf de la revolució d'octubre, i com que la missió primordial de la coalició radical-oedista era liquidar aquell moviment subversiu, el Govern no podia declinar el poder sense haver realitzat totalment la dita missió, posat que si abandonava la partida abans del terme tancament confessoria el seu fracàs. Era impossible, doncs, que es produís la crisi.

Es clar que l'òrgan de la Ceda descomptava l'imprevist; amb les seves afirmacions terminants sortia al pas dels rumors que havien circulat durant aquells dies, amb motiu de possibles discrepàncies sobre les qüestions polítiques que absorbien l'atenció en aquells moments. D'aquestes qüestions, que eren dues, una, la de l'acusació contra el senyor Azana, ja ha estat cancel·lada momentàniament; l'acord entre els coalitzats va manifestar-se amb la plasticitat d'una votació favorable als desitjos de la Ceda; els radicals, malgrat d'algunes abstencions, van marxar amb bona formació al pas de la Ceda. Després de l'operació, tothom hauria dit que el bloc governamental s'havia consolidat visiblement, i que, per tant, l'anunci de "El Debate" negant la possibilitat i la conveniència d'una crisi responia a una realitat efectiva. Avui, però...

Més ben dit: dissabte, l'endemà de l'èxit parlamentari i al cap de cinc dies de l'article sensacional de "El Debate", sembla que la coalició no se sent ni de bon tros consolidada com aquell èxit permetia suposar.

JOHN SIMON I EDEN A BERLÍN

Avui al matí s'han entrevistat amb Hitler

No es tenen referències oficials de les converses

Londres, 24. — Abans de la seva sortida d'aquesta capital, sir John Simon ha declarat davant els periodistes: "No espero resultats immediats, però, naturalment, puc dir que l'entrevista amb totes les meves forces per assolir la finalitat que m'he proposat, que és la pau i la bona voluntat entre els homes."

Arribada a Amsterdam

Amsterdam, 24. — El lord del Segell privat anglès, senyor Eden, que havia sortit de París per via aèria, ha arribat a aquesta capital al migdia.

Poc abans, i procedent de Londres, havia arribat sir John Simon.

A Berlín

Berlín, 24. — Els senyors John Simon i Eden han arribat a l'aeròdrom de Tempelhof a les 17.35; els han estat tributats els corresponents honors per una companyia dels serveis

especials de la guàrdia personal del canceller Hitler.

A l'aeròdrom s'havien congregat gran nombre de persones, que han aclamat els ministres anglesos.

Des de l'aeròdrom, sir John Simon i els altres membres de la delegació anglesa, acompanyats pel ministre d'Affers Estrangers, baró von Neurath, s'han dirigit a l'hotel, i poc després s'han traslladat a l'ambaixada d'Anglaterra, on l'ambaixador ha ofert un te al seu honor.

Als voltants de l'edifici hi havia nombrosos grups de curiosos, que han saludat el pas dels ministres anglesos amb manifestacions de simpatia.

A les 20.15 els senyors John Simon i Eden han tornat a l'hotel, i s'han reunit, al seu pas, les manifestacions de simpatia entre la multitud que hi havia congregada davant l'hotel.

Els dos ministres, que no semblaven fatigats del viatge, contestaven sonrient a totes les preguntes que se'ls acostaven per fer-los preguntes, però es negaven a fer cap mena de declaració.

Comencen les converses

Berlín, 25. — Les converses entre els ministres britànics i el Govern del Reich han començat a la Cancelleria.

Sir John Simon, lord Eden i l'ambaixador britànic, Mr. Phipps, després de tres hores i mitja d'interrompuda conversa amb el canceller Hitler, han sortit de la Cancelleria per dirigir-se a l'ambaixada britànica, on s'allotgen.

Optimisme als cercles britànics

Berlín, 25. — Als cercles britànics d'aquesta capital regna optimisme.

(Continua a la pàgina 7, col. 3)

El Sr. Lluhi, a Barcelona, amb autorització del T. de G.

El senyor Lluhi, a la seva arribada a Barcelona, rebut per diversos amics

El diumenge en l'express del matí va arribar a Barcelona el conseller de Justícia i Dret de la Generalitat, senyor Lluhi.

El conseller de Justícia ha vingut amb autorització del Tribunal de Garanties per tal de poder veure la seva esposa que es troba delicada i ultra a punt d'èsser mare.

El senyor Lluhi, el qual venia de Madrid acompanyat d'un agent de la Direcció general de Seguretat, fou rebut al Baixador del Passeig de Gràcia per uns amics particulars, i va passar seguidament al seu domicili.

El conseller de Justícia es va negar en absolut a fer manifestacions als periodistes.

El equip d'Oxford ha aconseguit passar el de Cambridge en les regates de Putney. (Foto Urbis Press.)

¿Seran expulsats els emigrats catalans que són a França?

París, 25. — Segons una informació publicada en un diari de la nit, el Govern ha decidit, segons es creu, prendre mesures de rigor contra diverses personalitats polítiques espanyoles refugiades a França després del fracàs del moviment revolucionari d'octubre a Astúries i Catalunya.

Sobre aquest particular, al ministeri de l'Interior es dona a conèixer que cap decisió no s'ha pres encara en principi respecte de l'assumpte.

De les persones a què s'ha fet al·lusió, algunes han canviat voluntàriament de residència.

Les sol·licituds d'autorització de permanència a França presentades pels refugiats polítics, són sempre examinades amb esperit benèvol, i únicament han pogut ésser objecte de mesures de rigor alguns individus l'actitud dels quals és incompatible amb la reserva que s'imposa als refugiats estrangers a França. — Fabra.

Confirmació de la notícia

París, 25. — Com que alguns refugiats polítics espanyols han intermès, segons sembla, les lles de l'hospitalitat i no han cessat en llurs activitats polítiques, hom assegura que les autoritats franceses comunicaran en data propera l'ordre d'abandonar el territori als països que governés quatre o cinc anys, per bé que això motiïfiqui al·lú. Això sembla que sigui presumptió meua, però crec que la majoria del país ho trobaria un encert.

Un cop al seu despatx de la Presidència, el senyor Llorca ha rebut

COMENTARI

Un "revenant"

Sense ganes d'ofendre els sentiments de ningú, i molt menys els — tan respectables — dels familiars de la persona de la qual vaig a parlar, confesso que pensava que el senyor Alfons Sala ja feia anys que no formava part del món dels vius. No sé per quina rara faccenda del subconscient tenia fins i tot gravada en algun recó de la memòria l'essència solemne del sepeli de l'il·lustre diputat per Terrassa. Hi havien assistit alguns generals, el baró de Viter i el baró i millor de les forces vives. Creia recordar que la premsa li havia dedicat unes necrològiques respectuoses en les quals es deia que el senyor Sala era una bona persona que, ben mirat, no havia fet mal a ningú. Estava tan convençut de tot això, que ahir, quan vaig llegir al "Full Oficial" que el senyor Alfons Sala en persona havia pres part en un miting monàrquic celebrat diumenge a Terrassa, vaig tenir una mena d'esglai. Si no fos perquè no es pot dubtar de la serietat d'un periòdic tan ben informat, hauria cregut que es tractava d'una faccenda macabra i no cal dir de quin mal gust.

No hi ha més remei, però, que rendir-se a l'evidència: el senyor Alfons Sala és viu i ben viu, i per si algú en dubta no cal més que llegir el discurs que pronuncià. Va parlar d'aquells temps dolços que es feien les eleccions amb taronja, a l'hora de l'esperdini, els fidels de Reülins tenien cura de salvar la unitat de la pàtria. Aquells temps que el senyor Cambó tenia la barba tan negra com l'ànima de catalanista que l'amanitava i no es donava vergonya d'entrar al vedat salista per defensar la causa d'un republicà notat tan perillós com el senyor Paret i Barba. El senyor Alfons Sala representava aleshores les essències mateixes de la violència nacional; per això diumenge podia parlar amb aquell amor de vida de les nines nacions americanes a les

quals Espanya havia donat la civilització, la religió i una llengua que s'assembla força a la que parla el senyor Sala en les ocasions solemnes.

Però la vida és trista; avui dia gairebé ningú no es recorda ja del senyor Sala. Si vinguessin les eleccions, el senyor Cambó potser s'indria a ajudar-lo a combatre les idees dissolventes del senyor Paret i Barba. El programa del senyor Alfons ja no és gaire diferent del de la Lliga: tots coincideixen a treballar per la salvació de Catalunya, que és la salvació d'Espanya, i per la salvació d'Espanya, que és la salvació de Catalunya. I quan diuen vascos Catalunya volen dir vascos Espanya, i quan diuen vascos Espanya volen dir vascos Catalunya. I encara tenen altres! S'ha de defensar la justícia social, i la religió i l'ordre. L'ordre sobretot! I qui dia passa any empeny, i catalans i castellans som tots germans, i tot dia farà un any!

Esplèndida, magnífica política! Diumenge, a l'hora del miting, el senyor Alfons Sala tenia a la seva dreta l'obús patriota Sainza Rodríguez, el geni polític del qual fou descobert pel senyor Cambó en les hores dolces del partit centrista. Va dir el senyor Sainza que havia arribat l'hora de triar entre Roma i Moscou. En els seus bons temps, el senyor Sala havia triat per Washington. Ara la no està per aquestes coses. Roma, Moscou, l'Washington... Ben mirat, un hi ha res com Terrassa, a la vora del foc.

Altres senyors Sales fan la feina, es-campats per Catalunya. No porten els seus bigodis ni cultiven aquella seva honhomia, però les idees, més ben dit, la manca d'idees, és exactament la mateixa que va donar tanta fama i glòria i prestigi a l'il·lustre patriota terrassenc.

En pau descansi.

J. M. P.

UN INTERESSANT MOMENT POLITIC

Al contrari del que s'havia anunciat avui no es celebrà Consell, el qual sembla que tindrà lloc demà :: Han visitat el Cap del Govern, els senyors Martinez de Velasco i Melquíades Alvarez ::

Madrid, 25. — Poc estona després de les cinc de la tarda ha arribat a la Presidència el cap del Govern, el qual ha estat tot seguit rebut pels periodistes, que li han demanat una ampliació del Consell celebrat aquest matí. També li han preguntat si havia tingut interès.

El cap del Govern ha contestat que tot allò ampliable era el darrer discurs integrat pronunciat per S. E.

—Ha estat gaire llarg?

—Uns tres quarts d'hora aproximadament.

—Demà se celebrarà Consell?

—No ho he decidit encara i ara ho faré.

—Tindreu vós abans d'aquest Consell alguna entrevista política?

—Aquesta tarda m'han visitat els senyors Martinez de Velasco i Melquíades Alvarez.

—¿I no us entrevistareu amb el senyor Gil Robles?

—Ja sabem que amb el senyor Gil Robles vaig parlar-li fa uns dies.

—Aleshores, tot està arreglat?

—No hi havia res d'arreglat.

—Aquestes entrevistes que vós penseu tenir avui, s'obeeixen a l'informe del Tribunal Suprem respecte les sentències de mort?

—Crec que a ningú no se li amagarà que aquest és un dels motius. Suposo que aquesta serà la notícia que principalment us preocupa.

—Lavors — ha dit un altre periodista —, la cosa s'arregla, puix que vós esteu conforme amb el senyor Gil Robles i probablement dintre d'uns dies ho estaran també els senyors Martinez de Velasco i Melquíades Alvarez. Així no hi haurà crisi fins d'ací un grapat de mesos.

—Ni en un grapat de mesos, ni en un grapat d'anys. Si de mi dependés, cregueu que la plantearia immediatament; però no puc deixar el President de la República, puix que cal resoldre afers interessants. A més, miro al voltant meu i tot ho veig desert. Cregueu que convidaria mult al país que jo governés quatre o cinc anys, per bé que això motiïfiqui al·lú. Això sembla que sigui presumptió meua, però crec que la majoria del país ho trobaria un encert.

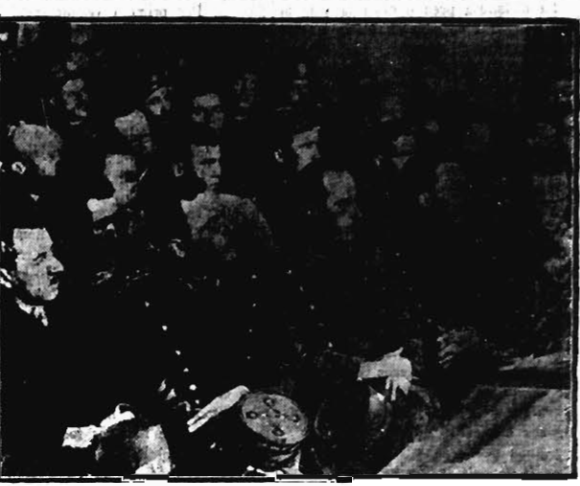
Un cop al seu despatx de la Presidència, el senyor Llorca ha rebut una representació de la Federació Patronal Espanyola; el Col·legi Oficial d'Arquitectes; la Cambra de la Indústria de Madrid i l'Associació Patronal de la Construcció de Valladolid, que li ha lliurat un escrit amb la proposta per tal de resoldre l'atur obrer.

L'escrit recorda que en 1932, amb motiu de la greu crisi de l'edificació que deixà en atur forçats a més de 400.000 obrers, s'emeté un informe en el qual la Conferència de l'edificació donava diverses solucions per a resoldre l'atur obrer. Aquest informe fou completat després amb diverses iniciatives encaminades a minvar l'atur i a solucionar la crisi industrial. Se sol·licitava l'ajut del Govern i l'exempció tributària com a estímul legítim a la construcció, i a la realització de les reformes urbanes. Així mateix es recorda en l'escrit l'ajut prestat per les entitats al projecte de constituir a Espanya unes societats immobiliàries dedicades a la construcció de finques.

Insisteixen en l'escrit en l'exempció d'impostos per a tota mena de construccions, i en un altre escrit de la Societat Patronal de Valladolid se sol·licita l'exempció de contribució a les noves construccions durant vint anys.

En els escrits es demana que es presenti a les Corts per a la seva aprovació un projecte de llei sobre aquesta exempció de pagament de contribucions i arbitris a les edificacions que comencin a Espanya dintre d'un any a partir de la promulgació de la dita llei i quedin acabades en un període prudencial de temps, i així mateix sol·liciten mesures per a evitar l'encariment dels articles de primera necessitat per a la construcció, dictant-se a l'efecte les oportunes mesures. Les pèrdues que sofriria el T. — per aquestes exempcions d'impostos quedarien compensades per la intensificació de les construccions urbanes, amb la qual cosa minvaria l'atur forçat obrer, i no caldria el subsidi a l'atur ni caldrien tampoc els recàrrecs al pressupost d'Obres Públiques.

(Continua a la pàgina 5, col. 6)

Oficials grecs de les forces venizelistes davant els tribunals d'Atenes

Els Soviets en 1935

(La veritat sobre Rússia)

per H. R. Knickerbocker

Resum del primer capítol: Sem al dancung de l'Hotel Metropol, de Moscou, on diverses persones es divertien fent esclatar globus infantils, ballant, sopant, bevent xampany... Cada globus tal com es barreja, o sigui l'equivalent de cinc hores de treball. Cada ampolla de vi, del més barat, 35 rubles, que és la setmanada mitjana de l'obrer soviètic. Els que poden despendre aquestes quantitats són obrers distingits. Ningú no pot guanyar diners a Rússia comprant a bon preu per vendre car; però tothom té el privilegi de vendre tan cara com vulgui la seva capacitat de treball.

Quan els notícies deien el dancung, una multitud atesaçada es al treball. Un infant pida a la porta de l'Hotel. Alguns, els capítols formaven legió i marxaven amb els seus nous danats la neu. Ara, aquest infant es calça i porta un vestit confortable.

II

MOSCOU

A l'Hotel de l'Udarnik, el cinema més gran de Moscou, un miler d'auditors escolaven amb recolliment.

El director d'orquestra a la batuta el nervís de la concurrencia russa eren vivants i el recolliment es transformava en una mena d'esglai respectuós quan l'orquestra atacà.

Tocava "Amusons-nous".

Rússia ha fet dues revolucions. Avui és bona bona vida. Però russos soviètics, aquesta bona vida vol dir menjar calent amb un plat de carn una vegada al dia, un vestit confortable i potser (sumum de la felicitat), tenir la sort de sentir "The Wedding of the Painted Doll" (Les noces de la muller). A un americà, aquesta "bona vida" li sembla tot just un grau per sota de la misèria, però per als habitants del país del Pla Quinquennal, és "hotcha".

La música que toca el jazz rus és de cinc anys enrera, però per ells és nova. Ballen d'una manera grotesca, però és la primera vegada que poden ballar. La cançó que es mengen és coriàcia, però val més que no menjar-ne. Els seus vestits són pobres, però és la primera vegada que se senten abrigats.

La segona revolució roja no ha suscitat el mateix interès que la primera. No ha tingut els seus "Deu dies que han fet trontollar el món", però ha tingut cinc anys durant els quals

ha "mortificat tothom". No obstant aquests anys del Pla Quinquennal del 1928 al 1933, han estat mes importants que els deu dies memorials.

Quan la primera revolució roja, feta per tal d'incantar-se del poder, acabà l'any 1931, sota la terra natal jaien milions de víctimes. A aquells cadàvers se n'hi ha afegit altres milions: els de la segona revolució roja feta per tal de destruir els darrers vestigis del capitalisme privat i socialitzar la Rússia.

Com viuen avui els supervivents? I qui són?

La primera revolució exterminà el Tsar i la seva família, la noblesa, l'alta burgesia, delmà les classes intel·lectuals, esclavitzà les classes mitjanes i deixà tot el poder entre les mans dels bolxevistes, líders del proletariat.

Reclixen a descartar la intervenció estrangera, sostingueren una guerra civil contra els russos blancs, la qual guanyaren al preu de sacrificis terribles. El 1921 patiren el flagel d'una fam que costà milions de vides humanes, però sobreviveren. El 1922 es donaren una mica de repòs i durant sis anys permetieren a una petita empresa privada d'ajudar-los a recobrar i consolidar els guanys.

La segona revolució, que començà per l'octubre del 1926 amb la inauguració del primer Pla Quinquennal, es desenvolupà d'una manera singularment sentida a la precedent. Els bolxevistes es posaren a la feina per modernitzar la Rússia d'avui a demà, per dotar-la d'una seguretat militar, i per fer-la econòmicament independent del món exterior emprant la col·lectivització dels camperols.

Reclixen igualment a allunyar l'amenaça d'una guerra exterior amb el Japó, sostingueren també una guerra civil — aquesta contra els camperols — i la guanyaren igualment al preu d'sacrificis terribles. Pels anys 1932 i 1933 patiren una fam que els tornà a costar milions de vides humanes i malgrat tot sobreviveren, i el 1933 es celebraren un any per a "reclix-se".

Cap altra nació, si no és Alemanya durant la guerra dels Trenta Anys no ha passat un període de proves comparables al que Rússia ha travessat de disset anys ençà. Només ha

(Giron el full, 1. m. p.)

LES FESTES DE PRIMAVERA

El cel de Catalunya

Discurs presidencial del Dr. Eudard Fontseré en la sessió inaugural de curs de l'Ateneu Barcelonès

(Continuació)

Prou que aquesta serenitat l'hem de pagar cara algunes vegades, amb llargues tongades d'eixut, que arriben a mes de dos mesos seguits sense una sola pluja aprofitable, i que el segle XXI, segons es pot veure en algunes cròniques d'aquell temps, arribaven a curar mig any. Són principalment els vents d'estiu, però també al fort de l'hivern la puresa del cel té la seva contrapartida en la sequedat dels camps, a l'època de les grans calmes, quan l'estabilitat de l'aire arriba al màxim.

Les capes baixes de l'aire

En realitat, la suma de la nebulositat és una integral molt complicada de tots els fenòmens que es produeixen des del nivell de terra fins als 8 o 9 quilòmetres d'altura. A la ciència moderna d'una manera més precisa al nostre tema potser seria millor considerar per separat les diferents capes de l'aire, començant per les més baixes, és a dir, les que es troben per sota dels mil metres, dins les quals viu la majoria dels catalans.

L'hivern, tan bon punt l'estabilitat atmosfèrica s'afirma i el baròmetre marca durant dies i dies el seu punt més alt, la transparència de l'aire, que és extraordinària les primeres hores de la nit, és causa d'una forta irradiació de la calor i del terreny cap a l'espai, amb el seu següent de refredaments nocturns, que són suficients per a depositar rosades i gelades intenses. A les valls closes i a les planúries de l'interior, la humitat produïda pel refredament nocturn es condensa a punta d'alba en forma de boires baixes i espesses, que poden durar fins ben entrat el matí. Els plans de Lleida en són particularment perjudicats, i els encontorns de Vic arriben a tancar la calma hivernal és de llarga durada, les condensacions matinals en forma de boira baixa, ja no solament envaeixen gairebé tota la depressió central catalana, sinó que s'estenen per les planes més properes al litoral, o tan un seguit de llengües boiroses al llarg de les rieres.

El gruix de les nostres boires antecícloòniques no és, però, molt gran. Llevat de les regions on és màxima la seva intensitat, no impideixen del tot la visibilitat en direcció vertical, i observats des d'una certa altura presenten sovint l'aspecte d'un mer enterrament del paisatge que és característic de certes comarques de relleu ondulat. La boira, llavors, accentua el relleu dels turons, més a més els dissenys a nivell més alt s'estenen una capa de boira que fa desaparèixer les ombres del panorama.

Arran de costa, la condensació que es produeix durant les matinales de l'anticicló hivernal presenta caràcters de poca persistència i efimera, amb detalls que depenen principalment de les circumstàncies locals. Al pla de Barcelona, les nombroses impureses de l'aire, procedents de la vida ciutadana i de la febril industrial, actuen com a nucli de condensació i són la causa d'una boira que des de la sortida del Sol descampa per tot el pla i adiu arribar a un bon xic mar endins, i fa perdre a la baixa atmosfera la seva transparència habitual, fins ben entrat el matí.

En aquestes condicions, sensiblement en realitat es tracta d'un fenomen de veritable rosada, i la vista des dels turons veïns, la ciutat apareix envoltada en una mar de boira que arriba fins a la base de la serra litoral, i a l'altura de la qual treuen sovint el cap arbres, xemeneies i campanars, que donen testimoni del poc gruix de la boira matinal. L'estabilitat de la baixa atmosfera, deguda a la màxima densitat que el refredament produït a les capes inferiors, es afegeix a un màxim, i la manca de vent, com no sigui algun terral fluix, fa que no hi hagi una barreja efectiva de les capes sobrestants, de les quals queda separada la massa de calitat per a una superfície d'aspecte nu, i que condia majestuosament i que en una fotografia mal interpretada podria fer valer per un mantell de nebulositat.

A l'arribada de fotografies de la Fundació Concepció Rabell, s'han trobat moltes que donen aquesta impressió de la boira barcelonina, limitada per un tènue mantell de nebulositat estratiforme.

Generalment, el Sol a les dues o tres hores d'haver sortit ja ha donat complicitat a la nostra califia. Aquesta és tan inconsistent que un augment de temperatura d'un parell de graus, produït per una causa qualsevol, provoca la seva desaparició completa. No cal, però a mostra, sinó esmentar un fet que es repeteix a l'estadística diària de boires que portem a l'Observatori Fabra. Els dies de califia matinal, per poc que es giri una mica de terral dalt de la serra, immediatament es forma com un mantell perfectament clar a la zona d'impureza entre Pedra i la part baixa de les Corts. La causa n'és la devolució del terral que passa pel coll de Colladriu, terral que, ja sigui perquè s'escalfa més calent, ja perquè en baixar de nivell i augmentar de pressió baromètrica augmenta també de temperatura per efecte de la compressió de l'aire.

Es una cosa curiosa, veure com un mínim flux, en circumstàncies diferents, dona lloc a conseqüències oposades. El terral, en abatre's a Barcelona damunt la plana, desfa la califia. El mateix terral, a la Costa Brava, fa néixer la boira. Es com dir que hi ha diferències de temperatura. El vent descendent barreia, davallant cap a una

LA LLIGA A BADALONA

Diuen que se celebrà a Badalona l'acte de propaganda de Lliga Catalana. Hi parlaren, el senyor Perelló, la senyora Roca i els senyors Trias de Bes i Ventosa i Calvell.

Tot i que s'havia fet molta propaganda amb motiu d'aquest acte, el local on se celebrà, que és un cinema espaiós, el Victòria, no es va arribar a omplir. Hi havia només mitja entrada.

Presidiren el senyor Artur Botet i Tomàs Carreres Artau.

El senyor Perelló, que va ésser el primer a parlar, va atacar l'Esquerra pel seu partitisme, i va dir que l'Estatut no havia iracassat, sinó els homes que l'havien fet servir. La senyora Roca blasfemà la demagogia de l'Esquerra; qualificà el seu govern de dictadura; exaltà les virtuts dels homes de Lliga Catalana i les de les dones catalanes.

El senyor Trias de Bes començà dient que el senyor Ventosa, arribat de Madrid, estava en camí de Badalona. Parlà de la davallada, que es veia venir ja abans del 6 d'octubre, de la qual en va ésser una conseqüència. Va dir que en l'Estatut es feia obra partidista. Afegí que en donar-li forma jurídica es feu amb l'objectiu de bandejar els altres partits. Cità l'article de l'Estatut en el qual es diu que els catalans absents de la pàtria no són considerats com a tals, i els forasters que vivien a Catalunya, etc. Explicà que va anar a visitar el senyor Anguera per queixar-se d'aquesta anomalia, i digué que aquest li manifestà que aquell article era intangible.

Flugí les tasques realitzades per la Lliga al Parlament espanyol. Va dir que el 6 d'octubre era una línia que calia tenir en compte, i afegí que calia fer obra de concòrdia entre els catalans.

A continuació parlà el senyor Ventosa. Començà referint-se a la darrera assemblea de la Lliga, per a fer notar que l'acte que s'estava celebrant n'era una conseqüència, ja que la conclusió fonamental de la dita assemblea fou defensar els interessos i les llibertats de Catalunya. Afegí que la Lliga sofreix la tragèdia de veure que mentre ells han plantat l'arbre de l'autonomia, altres vénen a recollir-ne els fruits.

Digué que es trobaven davant una posició partidista, i amb què s'havia de servir l'ideal d'un partit. Ells advertien els perills d'aquest procedir.

Les seves veus no foren escoltades. Se seguí una actuació partidista aliena al conjunt d'interessos del poble. Per això es produí el 6 d'octubre.

Referint-se al nomenament de la Comissió gestora, diu que la gent es pregunta si hi entrarà la Lliga. ¿Per què? Allò que cal saber és per què servirà.

Cal fer una rectificació de la política general. Tot i les diferències de classe, és convenient pensar que som germans i que hem de defensar coses que ens són comunes.

EVITA I CURA APOPLEXIA (Peridura) Paràlisis Antiarrosciosos

Antiarrosciosos BERDAGUER

Antic específic vegetal infusió a les farmàcies. Prospecta, Tel. 31137

Les reclamacions davant els Jurats Mixtos

Pel ministeri de Treball s'ha dictat un decret en el qual s'assenyalen normes a les quals s'hauran d'ajustar les reclamacions que es facin davant els Jurats mixtos per patrons o obrers. En el preàmbul de la disposició es diu que les lleis reguladores de la jurisdicció contenciosa en les qüestions relacionades amb el treball assalariat han respost a un doble fi que les necessitats socials imposaren des del primer moment al legislador, a saber: celeritat i promptitud en el procediment i terminació completa i expedida de les diferències suscitades entre les parts litigants en tot el que dimanava de l'aplicació del contracte de treball.

Aquesta consideració exigeix que qui reclami davant els Jurats mixtos, tenint en compte que totes les reclamacions, encara que puguin dimanar d'accions diverses, procedeixen en realitat d'un mateix títol jurídic, el contracte de treball, i han de ventilarse entre les mateixes persones, plantegi, no cal dir, davant el Jurat mixt, i aduïu per a la major eficàcia de l'acció conciliadora, totes les qüestions que en el seu dia hagin d'ésser objecte del liall corresponent si no s'aconsegueix l'avenença de les parts.

Aquest dictat del recte procedir, no alié a l'acumulació d'accions previnudes en les lleis processals comunes, té encara més justificació en les socials; però no obstant, gràcies a l'estat incipient de la legislació social, no codificada encara, i a la diversitat de les seves fonts, han vingut predominants, contra l'esperit que en el seu conjunt les anima, veritables antinòmies i notòries anomalies jurídiques, que haurien de produir a la llarga, si no fossin corregides, profunda perturbació i entrebanc, i els restaria bona part de l'eficàcia que determinà l'exigència de les dites disposicions. Per això s'ha d'evitar la facilitat de produir successivament comandaments escalonats, ocultant en les primeres les noves reclamacions a formular i dividint així arbitràriament allò que de vegades constituiria veritable continència de la causa.

Cal, doncs, procedir — afegeix — a un procediment que, sense alterar en la seva essència les disposicions legals vigents, serveixi per a igualar els interessos de patrons i obrers i els superiors de l'equitat i de la justícia. En conseqüència, es disposa:

Article primer. — Sempre que un patrono o un obrero hagin usat del dret que les concedeix la ley de Jurados mixtos, formulando ante estos organismos las demandas correspondientes, habrán de indicar en ellas todas las demás reclamaciones que se crean con derecho a plantear dentro de la misma jurisdicción si dimanar de la aplicación del propio contrato de trabajo.

Article segon. — Formulada así la demanda, en el procedimiento conciliatorio el presidente del Jurado mixto intentará la avenencia total de las partes sobre las diversas reclamaciones enunciadas, y si consigue un acuerdo se llevará a efecto lo convenido por los trámites de ejecución de sentencia, haciéndose la declaración formal de que quedan terminadas y resueltas todas las cuestiones pendientes, sin que quepa, por lo tanto, el ejercicio de nuevas acciones ante el propio Jurado mixto.

Article tercer. — En el caso de avenencia parcial, las acciones se ejercitarán contraídas a los extremos en que se haga constar el desacuerdo, entendiéndose siniquitadas y concluidas las demás que pudiesen corresponder a cualquiera de las partes, aunque no hubiesen sido concretamente especificadas.

En este caso, en el acta de juicio de conciliación, el demandante habrá de declarar que se reserva el ejercicio de las demás acciones distintas de la ejercitada. Asimismo se hará constar la incompetencia del Jurado cuando sea pertinente, tanto por la profesión del obrero como por la cuantía de las reclamaciones formuladas, en lo que se refiere al abono de cantidades por pago o diferencia de salarios, horas extraordinarias, etc.

Article cuarto. — Las acciones que tengan por disposición legal tramitación distinta se sustanciarán por separado; pero el Tribunal habrá de tener a la vista para las resoluciones que dicte los fallos anteriores que se refieran a las propias partes litigantes y que hayan sido objeto de una misma tentativa ineficaz de conciliación y avenencia.

Article quinto. — Si se trata de demandas formuladas por obreros que hayan sido despedidos, no consiguiéndose la avenencia total a que se alude en el artículo segundo, seguirá el juicio de despido su curso hasta dictarse la oportuna sentencia por el organismo mixto.

Article sexto. — Los patronos que reclamen ante los Jurados mixtos contra los obreros que dejen de cumplir sus obligaciones contractuales se ajustarán al procedimiento señalado, pudiendo ejercitar las acciones de reconvencción y todas las demás que estimen pertinentes a la mejor defensa de sus derechos.

Article sétimo. — Los Jurados mixtos no admitirán en lo sucesivo demandas formuladas en oposición con los preceptos de este decreto.

Exposició d'Enginyeria Sanitària

A la Sala de Juntes de l'Escola d'Enginyers Industrials se celebra la primera reunió de representants de les indústries dedicades a la fabricació de màquines, aparells i productes sanitaris, interessats en l'exposició projectada per la dita Escola amb motiu del primer Cursel d'Enginyeria Sanitària suara acabat.

Assistiren a aquesta reunió el Comitè organitzador de l'exposició projectada integrada pels doctors senyors Domingo i Soler Dupis i l'enginyer senyor Cardenal; l'enginyer cap dels Serveis Tècnics de l'Ajuntament, senyor Jara, que ostentava la representació de l'alcalde de la ciutat; el director de l'Escola, senyor Cornet, i els representants de les cases Uralita, S. A.; Butsams i Companyia, Siemens, Enebus, S. A.; Vasaro, S. A.; Rómulo Bosch, Societat General d'Aigües, Aplicacions del Gas, etcètera. Hi assistiren també els enginyers alumnes del cursel que col·laboren amb la Comissió organitzadora.

El doctor Domingo exposà el pla concebut per l'esmentada Comissió organitzadora. El senyor Jara oferí l'ajut de l'alcalde fins a assolir la realització del certamen, ajut que prometeren secundar tots els representants de la ciutat, i començar immediatament els treballs d'organització.

La policia i els atracadors

Un dels que ha estat detingut darrerament sembla que va intervenir en el tiroteig ocorregut al bar Brusselles

Per agents de la brigada de persecució d'atracadors es fan esbrinaments relacionats amb els individus detinguts a la barriada de les Cases Barales d'Horta, on, com es recordarà, foren detinguts quatre individus als quals fou ocupat un veritable arsenal d'armes i municions.

Les recerques van encaminades a aclarir la relació que sostenien aquests delinqüents, tots ells coneguts extremistes, amb les organitzacions dels atracadors.

Sembla que s'ha posat en clar que els darrers detinguts amb motiu de l'atracament que es projectava contra dues cases de comerç de Barcelona tenien relació amb aquelles.

Com que els detinguts estan en relació amb els que realitzen actes de subotatge, s'ha sabut que un dels delinqüents hi està complicat i que fou un dels que s'escaparen del tiroteig del Bar Brusselles, on resultà mort l'inspector de policia senyor Rubio.

Cas de comprovació-se la participació de l'esmentat detingut en aquell fet serà posat a disposició de l'autoritat competent.

UN FET ESTRANY

El senyor Tomàs Serrat, que viu al carrer del Bou de la Plaça Nova, número 13, va denunciar que havien desaparegut de casa seva els seus fills Ramon i Tomàs, de nou anys i de quatre, respectivament, en un moment que ell i la seva mare es trobaven fora del seu domicili. Després es presentà un altre cop el pare al jutjat per a manifestar que els seus fills havien tornat. Va explicar el que havia succeït als dos nens. Aquests digueren que trobant-se sols a casa seva entraren dos desconeguts els quals els amenaçaren i els obligaren a seguir-los. Els feren vestir amb els vestits de diari per tal que no cridessin l'atenció de la gent i s'els emportaren cap a la plaça de Catalunya, on agafaren el tren de Sarrià.

Els dos desconeguts els portaren agafats de la mà. Cada vegada que els nens provaven de parlar amb algú els pegaven cops i els deien que si parlaven els farien desaparèixer. Els nens determinaren no dir una sola paraula.

Arribaren a l'estació de Sarrià i baixaren del tren, i aprofitant que entre els dos desconeguts i ells s'ensopagà a passar un auto, els nens s'enfilaren a la part del darrere i així aconseguiren lluitar-se dels seus perseguidors. Arribaren a casa seva a la matinalada.

Aquest és el fet, tal com l'explicaren els nens. Es creu, però, que hi ha molta part de fantasia. A la mateixa que s'emportaren de casa seva fou trobada una novella d'aventures.

L'afar Berthold Jacob

Encara el baró de Rolland?

Ha tornat a sonar el nom del famós baró de Rolland... ¿No el recordeu? El baró de Rolland fou durant la guerra, el cap de l'espionatge alemany a Barcelona. Aventura de gran envergadura, per tot arreu on ha passat ha deixat sempre el record de faccès i terrores.

Darrerament, a uns quants mesos, la seva presència va ésser assenyalada a la nostra ciutat. És digué aleshores, i no podríem estranyar-nos que fos cert, que les seves activitats anaven barrejades amb les de la gent monàrquica. Vivia com un gran senyor, com tenen costum de viure els individus per als quals el diner és de fàcil guany, i usava nom suposat, cosa també de rigor. LA PUBLICITAT s'honorà donant un crit d'alerta. El personatge va desaparèixer.

Ara ha aparegut a Suïssa. Es a dir: ha estat pronunciat el seu nom en ocasió de l'escandolós segrestament del periodista alemany antinazi Berthold Jacob. Ell, per més que la policia el cerca, resta intorbable.

Quin paper ha jugat el baró de Rolland en l'afar Berthold? Les referències que hem llegit a la premsa francesa i suïssa no el precisen, encara. Se sap, només, que estava en estreta relació amb tota una sèrie d'alemanys emigrats que acmen, fora d'Alemanya, d'espies i agents provocadors. Sobretot, era amic íntim de Wesemann, el principal encartat en l'afar Berthold Jacob.

La premsa estrangera apunta la suposició que el baró de Rolland havia en aquest moment el nostre territori.

El problema de l'encasernament de la força pública a Barcelona

Ahí a la nit va celebrar-se a l'Or del Rin un banquet amb el qual els elements de la Junta Mixta d'Urbanització van obsequiar el secretari d'aquest organisme senyor Sanfeliu, amb motiu d'haver estat nomenat cap d'Estat Major de la Quarta Divisió.

A l'hora de les postres va fer-se acte de presència l'alcalde accidental, president de la Junta, senyor Pich i Pon. El senyor Pich en la seva conversa va referir-se al decret de la Presidència del Consell de ministres en virtut del qual s'autoritza la Junta per a construir les casernes destinades a allotjar la guàrdia d'assalt i altres forces destinades al manteniment de l'Ordre Públic, que, com es recordarà, actualment estan allotjades al Parlament català i a altres edificis.

Va dir el senyor Pich que ja havia parlat amb Madrid, car en l'esmentat decret, si se s'autoritza la Junta Mixta per a construir aquestes casernes, i a més es fixa una nova organització, no es determina en canvi la quantitat que el ministeri de Governació satisfarà de cop o bé anualment per aquest concepte.

Aquest darrer aspecte és, doncs, prou important perquè les impecables el referit decret.

SI ES ELECTRIC I DEL VOSTRE AUTOMOBIL

el reparador oficial de al

CADATGE ELECTRIC

CASER MOVA 6-8 (Anual Repar.)

Robatori frustrat

Dimanche es presentaren tres individus al domicili de Maria Mòbra, situat al carrer del Marquès de la Mina, 21, i demanaren que els obriessin la porta, puix que pertanyien a la policia d'un vaixell del port de Barcelona.

Com que donaven el nom d'un vaixell del qual hom esperava que anessin a cercar provisions, no hi hagué inconvenient a obrir, però en entrar els desconeguts, amenaçaren a les mestressa.

Si no els lliurava els diners que tenia, sotmetrien a la mestressa, un dels lladres en entrar va entremetre's amb la porta malafada i va caure. Així fou aprofitat per la mestressa, la qual va sortir per la banda del darrere i es posà a cridar de tant en tant. Darrere d'aquí, els lladres fugiren sense haver aconseguit el seu objectiu.

Patiu de l'estómac i dels intestins?

SERVETINAL GUMMA

Guariment radical del dolor, acidesa, pes, ardor, males digestions, úlcera, vòmits biliosos, de sang, colitis, restrenyiment, diarrea, mareigs, etc., etc.... Es, per tant, un poderós regenerador de les parets de l'estómac i dels intestins.

Els Laboratoris GUMMA ofereixen sempre al públic la màxima serietat, donant a conèixer els casos de guariment que reben diàriament, amb la garantia de tots els detalls de llur procedència.

A continuació ens és plaent de publicar el certificat que ens ha tramès el senyor FELIPE BAREA RAMOS, de 34 anys d'edat, resident a VILAFRANCA Y LOS PALACIOS, carrer del CAMPILLO, número 40, primer.

El senyor Barea va patir durant 14 ANYS de l'estómac, i a conseqüència de tan llarga malaltia se li va formar una úlcera. Va sofrir tan horribles dolors que arribaren a l'extrem de fer-li la vida impossible. Cap a la meitat de l'any 1933 va començar el tractament amb el nostre producte **SERVETINAL**, del qual va consumir catorze flascos, que li bastaren per al seu complet restabliment.

En conseqüència, i agraït al producte que li ha permès de recobrar la salut, ens ha tramès el present certificat, amb la deguda autorització per a publicar el seu cas a la Premsa.

Vilafranca y Los Palacios, 22 de gener de 1935.
Signatura del malalt guarit: FELIPE BAREA RAMOS

Exigim el legítim SERVETINAL i no admetem substitucions interessades d'escàs o nul resultat

DE VENDA: 5'80 PTES. (timbre inclòs). A TOTES LES FARMACIES

Totes les notes pregades han d'ésser frameses en català i abans de les nou del vespre, a la Redacció: Corts Catalanes, 589, 1.
Les d'esports, a Barbarà, 11

Les Lletres i les Arts

Literatura de classe

per JOAN DE GARGANTA

Ara, gairebé un any després d'esser publicat, he llegit *L'oreig al desert*, de Miquel Llor. M'ha confirmat en la impressió, que ja em féu *Laura a la ciutat dels sants*, d'esser Llor un poeta de la vida de l'alta burgesia. Poeta, més que novel·lista, en té l'entusiasme líric, l'abundància del desig, fins la inconsciència volguera. I no és la nostra burgesia la que desvetlla la seva simpatia, ni tan sols el seu interès; és el gènere de vida que aquesta classe pot permetre's per la seva situació econòmica. Quant a la classe mateixa, a la gent que la constitueix, no pot amagar una antipatia profunda.

Els personatges i els ambients que Llor tracta són de dues menes, burgesos de posició sòlida, o proletaris de sensibilitat fina, als quals la penúria econòmica esguerra la seva vida quan no poden superar-la. Però el que l'autor preia en els primers és la vida luxosa, plena de bagatelles superflues, les reunions familiars, els seus salons de moda, els espectacles distingits, el *week-end* de categoria, la frivolitat refinada. Els grans burgesos no li interessen gaire, sovint li desplacen, el revolta, tot i que vulgui dissimular-ho per desig d'objectivitat, l'espectacle del ric que desaprofita per estultícia el tresor de plaers que la vida li posa a l'abast, només amb l'exigència que sigui intel·ligent per servir-se'n. S'accentua aquesta posició involuntàriament partidista en fixar la situació dels personatges predilectes de l'autor, dels que s'emportin les seves admiracions, gairebé totes, quan són proletaris, són novívuls a la classe dominant. Per a ells és l'amistat del novel·lista; per a aquests esperits fins, intel·ligents, que saben gaudir de la vida fàcil com un lord anglès o, potser exactament, com una marquesa de la cort de Lluís XV. Sota la màscara de novel·lista impassible endevineu els trets de l'home que s'indigna amb els més, que s'entusiasma amb els altres i que pren partit a cada moment, sota el guiatge d'aquest criteri hedonista de literat del seixtent, d'aquell segle que veié l'ascens de la vida luxosa i amable per la burgesia, que fou precisament la classe que portà el refinament a la perfecció.

Els proletaris de Llor donen potser més llum encara sobre el fons del seu esperit. Són febles refinats, individualitats destacades i selectes en llurs gustos i en llurs desigs, condemnats a perpetua insatisfacció per l'organització social. Llor reacciona, però, no és cap a la vida política i social, ni tan sols cap a la consideració sentimental dels problemes col·lectius; els pren com una melangia de mistic de la sensibilitat, de lirisme d'una Acadèmia de smokings i de sederies, de desviament empereix i de

complaença sàviament mesurada de la intel·ligència i de la sensibilitat. Tots aquells personatges volen entrar a la classe que els oprimeix, però el com no el saben, i dirien que ni els interessa si no és una solució purament individual que els alliberi de la tragèdia de pertànyer a un món per al qual no semblen tenir cap simpatia.

Miquel Llor, en un mot, fa la impressió d'un propagandista inconscient d'allò que els francesos anomenen *classe tripartite*; com aquells burgesos del segle XVIII, no sembla desitjar la desaparició de les desigualtats socials, sinó la substitució del principi hereditari pel de la intel·ligència. Que la vida refinada sigui per als refinats, que l'oficinista que vol sortir del seu migra no per altra cosa que per ofrenar a la muller roses de color de mel, i vestir bé, i usar perfums cars, i assistir a festes de societat i a espectacles distingits, i donar-se l'espai d'una amistat femenina que l'envolupa, pugui gaudir plenament de tot això que molts milionaris, en llur grogueria, no necessiten.

Heus ací com un pur literat arriba, sense voler, a postular una reforma social. Per a Llor no és satisfactori ni l'enrichissement de Grizot, puix que els que podrien anomenar patrimonis seus no són aptes per a la lluita de la vida, ni qualsevol forma de collectivisme i quasi diriem de justícia social, perquè portarien totes la desaparició d'un gènere de vida que és l'ideal dels seus herois. El germen d'una nova utopia podria sortir d'aquestes pàgines; no foren en aquest Estat els savis, com en el de Plató, els àrbitres de la societat; foren segurament els poetes i artistes que el sever filòsof exclouia de la perfecta República.

Aparells fotogràfics

Prismàtics, binocles, Cinemes, Pel·lícules Pathé-Baby, Màquines, Fonògrafs de totes menes, Discos, etc., etc.

JOIES - BRILLANTS

Tot de veritable oasió

Compra, venda i canvi

CASA BAGUÉS

Carrer de Sant Pau, 6 (prop de les Rambles) - T. 14337 - BARCELONA

Pensió "LA MUNDIAL"

Viajeros, Dispositos t. est. Ventidos ha. Hotelaria Hospital. 125, p. or. tel. 17301

Notes

bibliogràfiques

"LA LITURGIA I LA VIDA CRISTIANA" del Dr. Josep Covaña [Lluís G. Ed.] — Aquest llibre del P. Covaña, escrit en italià en la seva versió original, i traduït ara al català, és, al mateix temps, que un compendi d'informació litúrgica, un consulti de les pràctiques més importants del culte catòlic. El seu autor ofereix un esborrall dels fonaments històrics i teològics de la litúrgia en esguard a les seves significacions i valors essencials. La litúrgia, al costat mateix de l'ascètica, pot considerar-se en el fons com una branca de la moral teològica. Sense que el P. Covaña s'ho hagi proposat, tal vegada intencionalment, la seva obra reuneix els caràcters d'una introducció idònea al que podríem designar "la pedagogia del culte". Presa en aquesta acceptació — que és per ventura la més autèntica — la litúrgia és l'obra pública de l'Església que subministra a la vida cristiana tots els actes externs del culte com a noïment de l'esperit religiós amb múltiples flonxes al cor i rígides a la fe. Trobem en aquest llibre la raó natural dels "estímul" litúrgics justificada constantment en la raó dogmàtica. Els qui s'interessen per aquestes qüestions de matèria religiosa, podran assolir fàcilment en l'estudi d'aquest petit volum, conscientment traduït al català i euro-sament editat, les dades més importants i precises de tots aquells rituals que donen un caràcter més distintiu i potser menys conegut a l'Església de Roma.

Manuel P.L.A.

"NOVEL·LES FRANCO-VALENCIANES" per Francesc Almela i Vives. — Molt ben imprès a la tipografia "La Semana Gràfica", de València, ha sortit aquest fascicle que publica el discurs del senyor Francesc Almela i Vives en la cerimònia de recepció al Centre de Cultura Valenciana, junt amb el discurs de resposta que en tal ocasió llegí el senyor Vicenç Calvo i Acacio. L'enuciat fa referència a les novel·les franceses modernes que en llur totalitat o parcialment es refereixen a la terra valenciana; llur nombre és verament important; i si tenim en compte que la novel·la moderna d'altres terres també es refereix de vegades al País Valencià, tindrem una idea de l'interès que el món modern pren per la gemada terra dels valencians. El treball del senyor Almela no és pas — com ja se suposava — un simple inventari bibliogràfic; tractant-se d'un literat tan expert i tan després, ja se sobreentén que en

organitza petits homenajes a honor d'aquells homes que tan alt han posat el nom de la nostra Pàtria. Fa poc fou homenajat el senyor Apelles Mestre. Ara ho ha estat el senyor Joaquim Ruyra. Una presentació de l'il·lustre literat feta pel senyor Antoni Perramon féu comprendre als alumnes la valua d'aquell escriptor venerable. L'homenaje consistí en un recital de les seves poesies, en unes narracions de les seves rondalles i en la lectura d'uns fragments de les seves prosas: una petita antologia de la seva producció. Les traduccions fetes per ell de cançons populars alemanyes i basques musicades pel P. Nicolau de Tolosa, O. M. C. també se li ofrenaren cantades pels infants. I per fi, la cançó "En Tramuntana", lletra del senyor Ruyra i música del mestre senyor Vicenç M. de Gibert, el qual tingué l'exquisida gentilesa de donar-la, per tal que s'estrenés en aquesta ocasió. En acabar, l'homenaje atorgà la paraula als alumnes. Ocupaven la presidència, junt amb el senyor Ruyra, el R. P. Zacarias de Lorenc, O. M. C., el senyor Vicenç M. de Gibert, el director senyor Antoni Perramon i el senyor Joan Salvat.

EL CORREU D'AVUI

ELS LLIBRES I LLURS AUTORS

★ "Una nit", de Domènec Guansé. — És una novel·la que ha sortit ara, que es ven molt, i que s'exhaurirà abans de la Diada del Llibre, cosa que permetrà de fer-ne una altra edició.

★ "Solitud", de la famosa novel·la Solitud, de Na Victor Català, la venerable escriptora, serà definitivament incorporada al francès amb l'edició que enlleixen *Cahiers Libres* dins la col·lecció d'Autors Catalans.

★ "Lluna i Llunera". — Els amics de les lletres catalanes esperen l'aparició de "Lluna i Llunera", la selecció de poemes xinesos traduïts per Josep Carner, que llançarà aviat al mercat les "Edicions Proa" dins la col·lecció "La Mirada".

★ "L'últim combat", de S. Juan Arbó, publicat per les "Edicions Proa", fou la revelació d'un novel·lista. L'obra, en dos volums, que llançarà molt aviat al públic la mateixa editorial, consagra aquest jove escriptor.

★ "El 6 d'octubre". — En la segona quinzena del mes d'abril, ja fallada la causa seguida contra el senyor President i senyors consellers de la Generalitat de Catalunya, es posarà a la venda el llibre del periodista Angel Estivill "El 6 d'octubre, l'ensulsiada dels Jacobins".

Ens comunica l'autor que no ha donat abans a la llum aquest llibre, malgrat tenir-lo imprès, perquè algunes pàgines d'aquest no són massa apropiades per a ésser llançades a la publicitat mentre alguns dels personatges que jugaren en ells un paper preponderant, depenguin d'un fall de la justícia de l'Estat.

★ Massimo Rostandelli, il·lustre escriptor i acadèmic d'Itàlia, visitarà Barcelona durant els dies de la propera setmana. "Conferència Club" l'ha convidat a pronunciar una conferència per als seus associats. Massimo Rostandelli parlarà sobre "La fine di un Teatro". L'acte tindrà lloc a l'Hotel Ritz.

★ "Ficció" (Revista Gràfica, Castell de la Plana, número 1, Març 1935) — És una bonica publicació d'actualitat, atapeïda de gravats i abundant de text, el qual és notable d'esperit modern, rellat en castellà i en català. Hi ha treballs valuosos dels nostres amics de Castellà: els Sánchez Gozalbo, Soler Godes, Jimeno Mitjavila, Rafael Català, et cetera. La presentació tipogràfica és bona. Que per molts anys pugui continuar la publicació d'aquesta revista, tot treballant activament per a la seva internacionalització integral.

L'ART I ELS ARTISTES

★ Lluís M. Güell inaugurarà dissabte la seva exposició de pintura. Amb vint-i-cinc obres definitives, Güell omple la sala del fons de les galeries d'Art Syra, i un conjunt de notes del Penedès, de la Vall de Ribes i del Vallès ocuparan la sala primera.

★ Josep Pratonsó també inaugurarà dissabte una exposició de retrats, a la sala petita de Syra.

★ Joaquim Ros ha deixat ja enllestides les obres que han de figurar en

l'exposició que inaugurarà dintre pocs dies.

★ Francesc Gall. — Amb enorme públic va inaugurar-se l'exposició de Francesc Gall que aquests dies atrau l'atenció en els nostres cercles artístics. L'exposició d'aquest artista, que bé pot classificar-se primera exposició de Gall.

Crònica Escolar

LA SEGONA SESSIÓ DE LA MITJA HORA SETMANAL DE RADIO BARCELONA

Ahí, a dos quarts de deu va tenir lloc la radiació de la segona sessió de la mitja hora setmanal de l'estudiant de Radio Barcelona, activitat que ens consta que ha estat molt ben acollida pel públic radio-ònt.

Definició Escòla hi feu ús de la paraula per agrair l'adhesió dels estudiants, i cedí seguidament el micròfon al senyor Vives i Giner, el qual parlà del Casal de l'Estudiant, i va fer un breu estudi del que és aquesta obra arreu del món. Va demanar la col·laboració dels escolars catalans per a portar-la a terme.

Féu després ús de la paraula l'eminent professor de la Facultat de Medicina Dr. Lluís Sayé, el qual parlà de l'obra antituberculosa de la Universitat Autònoma, un resum de la qual obra es pot trobar en l'edició de LA PUBLICITAT de diumenge, en unes declaracions que ens féu el dit professor; acabà la seva conferència demanant l'ajut necessari per portar a terme la tan necessària obra del Sanatori Universitari.

Definició Escòla clougué aquesta sessió amb unes breus paraules sobre l'estudiant i l'humor. Es referí a l'humor que trobà al seu ingrès a la Universitat, del qual era la més destacada signifiació el "Chorum Granatorum" dels estudiants de Dret, els components del qual són avui greus advocats. Parlà de l'ascensió d'aquest humor fins a culminar, essent activitats diferents, amb l'Orquestra Universitaria.

Com a "dernier cri" de l'humor d'estudiants, esmentà la fundació del grup humorístic del XXX, amb les seves activitats literàries, agrupació recent i que nasqué d'un grup d'estudiants reunits al Bar de la Universitat.

I amb un noticiari de la setmana, acabà la sessió.

Cursos i Conferències

Els Amics dels Museus de Catalunya

CONFERENCIA DEL SR. SOLER I MARCH

Organitzat per "Amics dels Museus de Catalunya", el president de la Junta de Museus, senyor Alexandre Soler i March, diumenge va donar la seva anunciada conferència al Palau Nacional.

L'il·lustre conferenciant tractà sobre pintura i escultura gòtiques, i exposà el seu magnífic parlament amb una munió de dades acompanyat de nombroses diapositives, i manifestà que en les tres o quatre mezes que el Museu d'Art de Montjuïc és obert l'han visitat uns seixanta mil persones; això és una prova de cultura. Però és precis comprendre el sentit dels objectes exposats en aquestes sales: i per això comptem amb la biblioteca d'Art anexa al Museu que consulten els estudiosos i per això, també, les conferències serveixen de divulgació que aquells adrecen al poble; Museu, biblioteca i conferències són els tres mots de la nostra divisa.

Quin significat comporta l'Art gòtic? El concepte del romànic rau al cel, no baixa a la terra. El Pantocrator ve representat dalt de les voltes de les esglésies romàniques, a gran format sobre un fons blau estrellat, assegut a l'arc de Sant Martí, omnipotent, la vista de l'infinit. El volten les bèsties del tetramorf, els àngels ruborosos coberts amb llurs ales pleades, els apòstols i els sants extàtics. Tots semblen indiferents als fidels que, empetits, contemplen de lluny aquella glòria celestial. En canvi l'Art gòtic fa baixar Crist, la Verge i els sants de les conquestes dels àbiss i els porta als retaulers de sobre l'altar, en contacte amb nosaltres, on ens somriuen amablement i ens parlen i s'interessen pels nostres afers. Mai, però, no s'arriba al gòtic, al naturalisme del renaixement ni a l'exaltació dels barroc, quan Murillo fa baixar la Verge lluminosa i voltada d'àngels a la cella humil dels frares i diposita en llurs mans l'infant Jesús, com la cosa més natural del món. En el romànic sembla que les coses passen solament a la sala del tron; al gòtic que passen amables a la sala de confiança; i en el barroc podem passar al dormitori, al taller o a la cuina, com en el cèlebre quadro d'aquell mestre sevillà que el Louvre guarda i en el qual àngels nobilíssims preparen l'apat de la Sagrada Família.

L'art gòtic català és fill del romànic. A la fi del segle XIII aquell pare vell que era el nostre art romànic destre i prolífic com cap altre d'Europa, s'enamorà de la gràcia i elegància franceses i d'allà en va néixer el gòtic català afrancesat, al cap de pocs anys el va captivar, encara més fort, la dolçor i l'enyolitat, i d'allà en varen néixer la nostra escultura i pintura italianesades que s'incarnà amb Ferrer Bassa i encara, després, el nostre art es deixà seduir per la mundanitat i la coquetteria que s'acabaven de concentrar a París, esdevingué aleshores, en centre universal

de cultura i es decantà cap a aquell art distingit i picant alhora, que s'anomena internacional i a causa de la seva difusió i que aquí representa el pintor Borrassà. En ple segle XV ens arriba el corrent flamenc amb Dalmau i Huguet assenyalant l'aurora del renaixement, el qual l'agafa de ple Bernadó, l'andalús esdevingut català.

El conferenciant s'estén en consideracions sobre les diverses escoles i autors, dels quals projecta les principals obres que el Museu en serve. L'art italià no vingué a Catalunya de la Toscana directament ni d'Avinyó, sinó per via Nàpols, on regnaven Robert d'Anjou i Sanxà, fill del rei de Mallorca i, per tant, de la dinastia reial barcelonina. Entusiasta de les Arts cridà de joves a Giotto i a Simón Martini a treballar en la cort napolitana, la més fastuosa d'aquell temps. Simón pintà allà profusament les barres catalanes alternades amb les flors de lis dels angevins. Potser allà mateix aprengueren de pintar Despòol, el qual treballà després a les ordres del rei de Mallorca, i Ferrer Bassa, que de seguida pintà al Palau de Perpinyà, residència habitual dels monarques mallorquins, als palaus reials de Barcelona i Saragossa i al real convent de Pedralbes. Ferrer Bassa és mig sienès, mig florentí: res de racial. Diu que els artistes eren molt considerats i ben remunerats, la qual cosa explica el seu gran nombre. En alguna de les obres hi deixaven l'autoretrat. Presenta el dels tres germans Serra a la pedrera del retaulle del Sant Esperit de Manresa; i firma que són artistes manresans domiciliats a Barcelona.

La Verge d'Alabastre que fou de la col·lecció "Plàndia", procedent de Salent i una altra igual que es venera a Boixadors, són ja la concreció catalana de les dues tendències escultòriques, italiana i francesa. La Mare de Déu no gosa sostenir l'infant directament, amb la mà, sinó a través de la roba, costum oriental antiquíssim de respecte a la manera que els sacerdots agafen la custòdia.

Donà a conèixer un nou pintor que anomena el Mestre de Sant Martí, perquè el retaulle de la vida d'aquest sant, fins ara falsament atribuït a Benet Martorell, és l'obra principal de les moltes que es coneixen de l'artista anònim. Algunes d'aquestes obres són, al Museu.

Dintre del segle XV deplora la pèrdua del retaulle de Sant Jordi, que va endur-se'n M. Deering; és l'única peça que cal dolgre que hagi emigrat de Catalunya. En canvi posem grans obres valencianes i aragoneses.

Finalment s'estén a parlar de l'Huguet, que pinta tipus racials amb elegància florentina, i dels Vergós, amb els seus magnífics profetes decorats d'exuberants vestiments i barrets i grans cadenes d'or al coll, tal com era la moda de l'època.

El pintor Huguet i Pere Johan, el millor escultor hispànic medieval, autor de l'altar de Saragossa, són els catalans més pregonament humanistes i al·lèrgics en el camp artístic.

El senyor Soler i March fou molt aplaudit per la nombrosa concurrència.

PER A AVUI

A les set de la tarda, a l'estatge de l'Associació d'Enginyers Industrials (Via Laietana, 30), es donarà la tercera i darrera conferència sobre "Televisió", de les organitzades per l'Associació d'Alumnes de l'Escola d'Enginyers Industrials. El programa per a aquesta conferència és: Progressos i tendències actuals en televisió. Ondes ultracurtas. Perfeccionaments. Desenvolupament de la televisió a diversos països. Receptors moderns. Telecinema.

A les deu del vespre, a la Societat d'Oficials d'Enginyers Industrials, sessió científica. El doctor J. Casanoves presentarà les comunicacions següents: "Hemorragia expulsiva" (contribució anatomo-patològica); "Retinitis exudativa externa (Coats)".

EXPOSICIONS D'ART

LA PINACOTECA

PARADEJO DE GRACIA 30. Palauet de B. PUIG PERUCHO. Fins al 5 d'abril.

SALA BUSQUETS

PARADEJO DE GRACIA. Pintura. GUSTAU COCHET. Fins al 12 d'abril.

SYRA

DISPUTACIÓ, 223. Objecció d'art març i molins. Lluís M. GÜELL. Fins al 5 d'abril.

SALA GASPAR

CONDELL DE GRACIA, 223. Centre d'Art de Catalunya. Pintura. M. TARRA. Fins al 5 d'abril.

SALA RENART

DISPUTACIÓ, 271. Telèfon 12217. Fins al 10 de març. Pintura. JOAN BARCEL. Fins al 10 de març.

SALA BARCINO

BARCELONA DE CATALUNYA, 29. Fins al 10 de març. Pintura moderna.

LA MIRADA

Auditori Municipal, segon pis. Obra d'art. Exposició d'obra d'art. Fins al 10 de març.

RETROPOLITANA

Plaça de Sant Jaume, 1. Obra d'art. Fins al 10 de març.

TURISME

Viatges LA PUBLICITAT

El Centenari de Bellini

La Itàlia feixista cerca adalidament dades sensacionals en la seva història per traduir-les en grans festivitats turístiques, en les quals l'aler raga assolix un terme principalíssim. Darrerament n'ha trobat una que satisfà plenament les ànsies polítiques. Diem que l'ha "trobat", la qual cosa no vol pas dir que existeixi.

Perquè es tracta com qui no diu res, de presentar Bellini com a un exponent, com a "un campió de la raça", segons resen els magnífics opuscles que l'Ente Nazionale Turistic ha editat.

Bellini, que era, sense cap mena de dubte, l'home més oposat a l'ideari prevalent avui, s'ha vist, doncs, involucrat il·lusionosament en aquest corrent que els italians atien i que fa combragar amb autèntiques rodes de molí els qui jutgen els fets una mica massa superficialment. Bellini, de viure avui, seria un refugi recalcitrant, d'aquells que aporitarien tot moment per a dir els mil penaments de Mussolini. Fou un personatge d'un lirisme desesperat, apoderat de l'esperit una mica olla que duen damunt els triomfadors musicals d'aquella primera meitat de segle XIX, que és quan Rossini feia anar el de dalt a baix.

Bellini, que per la qualitat esmentada seria actualment una veritable obsessió del Duce, és veu glorificat per aquest a cent anys de distància de la seva mort, i va a parar a la iconografia nacional que respon a les exigències programàtiques del feixisme.

Ja ens perdonaran els autors d'aquest noticiari "entourage" xovinista si els diem que això no ens interessa allò que se'n diu gens. I també ens perdonaran si confessem que al nostre criteri aquest etern involucrar els ha de fer més mal que bé.

Bellini, més que italià és fill d'aquella pàtria indefinible i difusa que s'anomena "personatges alats", el principal mèrit dels quals és que no toquen mai de peus a terra i que sempre estan a punt de saltar per sobre els controls de la nació, cosa que si es realitza amb la gràcia pròpia de les persones de la talla de Bellini és una particularitat molt més notable que la d'esser el feixista més notable i més disciplinat del món.

Es estrany que la gran quantitat de gent intel·ligent que hi ha a Itàlia prefereixi fer del músic catanès una mena d'antecessor de la Itàlia moderna que no pas una personalitat eminentment independent i internacional que sempre proporciona més elements per a emmirar-se.

Per a assistir a aquests esdeveniments sol·licita informes al Bureau de Turisme de LA PUBLICITAT.

Viatges "La Publicitat"

amb la col·laboració de

Viatges Catalònia

organitza un viatge a la U. R. S. S., amb motiu de les

FESTES DEL PRIMER DE MAIG

ITINERARI "A"

Primer de Maig a Moscou
Sortida de Barcelona
el 23 d'abril
Visita de París, Varsòvia,
Leningrad i Berlín
Estada a Moscou del 29 d'abril
al 2 de maig
Tornada a Barcelona
el 12 de maig

Preus, tot comprès:
Primera classe: Ptes. 2.775
Classe turista: Ptes. 1.955
Classe especial: Ptes. 1.335

Demanau detalls i inscriviu-vos a VIATGES LA PUBLICITAT
Corts Catalanes, 589, prel. - Telèfon 11430

ITINERARI "B"

Primer de Maig a Leningrad
Sortida de Barcelona
el 23 d'abril
Visita de París, Varsòvia,
Moscou i Berlín
Estada a Leningrad del 29
d'abril al 2 de maig
Tornada a Barcelona
el 12 de maig

Preus, tot comprès:
Primera classe: Ptes. 2.775
Classe turista: Ptes. 1.955
Classe especial: Ptes. 1.335

Demanau detalls i inscriviu-vos a VIATGES LA PUBLICITAT
Corts Catalanes, 589, prel. - Telèfon 11430

LA PASSIÓ A OLESA

Representacions dels dies 31 de març i 7 d'abril

Detalls del programa de VIATGES LA PUBLICITAT
PER FERROCARRIL
Sortida de Barcelona (Pl. Espanya) a les 6:00 o a les 8:00
Arribada a Olesa a les 7:23 o a les 9:20

TORNADA:
Sortida d'Olesa a les 18:59 - Arribada a Barcelona a les 20:00
Preus, tot comprès: En viatge de segona classe: Ptes. 100
En viatge de tercera classe: Ptes. 60
Comprèn: Viatge d'anada i tornada, dinar a Olesa i un sopor de pati amb entrada.

Diumenge, 31. — Excursió amb autocar. Sortida a les 8:00 matí. Retorn a les 7 de la tarda. Preu, tot comprès: Ptes. 100
Inscripcions fins a les nou del proper divendres. Demanau detalls a VIATGES LA PUBLICITAT. Corts Catalanes, 589, T. 11430.

NOVA URBANITZACIÓ (FINCA TORRE DEL BARO)

Quaranta milions de pimes quadrats de terreny dintre el terme municipal de Barcelona es dividiran en SOLARS per a la construcció de Cases, Indústries, al·lotjament i a terminals de 10 a 20 anys. En inaugurar aquesta Urbanització donem com a MECAL

200 solars a 10 cèntims el pam quadrat
Lluís de Jappona d'arquitectura i plans
Corts Catalanes, 602, 4rt. - Telèfon 8100

LLIBRERIA CATALONIA

En venda el núm. 4 de "Els Nostres Poetes"

PERE SERAFI

Preu: 0'75 ptes.

Administració i venda a la

LLIBRERIA CATALONIA - Rda. Sant Pere, 3

RONDA DE SANT PERE

</

INFORMACIO D'ESPANYA

IMPRESSIO POLITICA

LA CEDA FA EL COR FORT

(CONFERENCIA TELEFONICA DEL NOSTRE REDACTOR A MADRID)

El Consell de ministres celebrat aquest matí, sota la Presidència del cap d'Estat, s'ha ocupat exclusivament, segons la referència oficial, de política exterior. Els afers de política interior han quedat ajornats. El President del Consell ha afirmat que no s'havia tractat de la sentència de pena de mort, però aquest problema segueix constituint la principal preocupació del moment, com a mateix senyor Lerroux ha confirmat després de l'entrevista celebrada aquest matí amb el senyor Martínez de Velasco i amb el senyor Melquíades Álvarez.

Després de l'entrevista amb el senyor Lerroux, després de la seva entrevista amb els caps dels partits aragonesos, explica tota la resta. L'informant del Consell de Ministres que ha de celebrar-se demà permetrà de realitzar certes gestions per veure si hom pot aconseguir la seva llibertat.

Les paraules pronunciades pel senyor Lerroux, després de la seva entrevista amb els caps dels partits aragonesos, expliquen tota la resta. L'informant del Consell de Ministres que ha de celebrar-se demà permetrà de realitzar certes gestions per veure si hom pot aconseguir la seva llibertat.

una nació, que és la manca d'imperi de la llei, que és el que pugni haver-hi tribunals que estableixin categories de delinqüents. No demano vessament de sang pel plaer que la sang es vessi, però que ningú pretengui de cap de les maneres que nosaltres siguem còmplices o coautors de desigualtats injustes en l'aplicació de la sentència.

La situació política que això crea està reflectida en les declaracions del senyor Lerroux que aquest matí publica també el "Full Oficial" com fetes a un periodista estranger. El President del Consell considera que si la coalició governamental es trenqués, la vida de les Corts actuals seria impossible, i això ocasionaria en els presents moments greus perjudicis al país.

El senyor Lerroux, a preguntes d'un periodista, ha afegit que no havia determinat si demà se celebraria el Consell, si bé no ho tenia decidit.

—S'ha tractat de les sentències de mort?

—No, en absolut.

—Com que diguéreu que informaria el ministre de Justícia?

—Precisament vaig dir tot el contrari: que no parlaria per a res.

El ministre de Governació, al qual els periodistes han demanat una referència del fet d'aquest matí als voltants de la Presó Model, ha dit que en sortir uns guardians d'aquella presó foren nargredits per uns individus que pel que es veu tenien premeditada l'agressió i resultaren tres d'aquells ferits, algun greu.

—Vaig a adoptar—ha dit—les mesures conduents a fi d'evitar la repetició d'aquests fets, que van prenent caràcter crònic.

El ministre de Comunicacions ha manifestat que a part de la nota oficial no hi ha res més que allò que ha dit el senyor Lerroux, o sigui, el discurs de S. E. sobre política internacional.

La nota oficial diu:

Marina. — Proposta de llibertat condicional. Un decret modificant el paràgraf terçer de l'article 156 del decret de 14 d'agost de 1930 sobre ingressos a les escoles navals. Proposta d'ascens a general d'Intendència a favor del coronel senyor Joan Gómez García.

Governació. — Expedient de separació de l'alcaldia de Salvatierra de Santiago (Caceres), senyor Agustí Solís Manzo.

Instrucció Pública. — Expedient proposant la cessió a precatari al Ministeri del castell de Peníscola (Castelló).

Obres públiques. — Decret aprovant definitivament el projecte reformador del pantà de La Breña (Còrdova).

ha retardat el taxi que conduïen els guàrdies. Quan han pogut reprendre la marxa, els atacadors ja havien desaparegut. La ferida que té Julio Barciella és una bala a la nuca, gravíssima. A darrera hora li ha estat practicada la trepanocrània. El mort Francisco Tenancio presenta una bala a la regió temporal, una altra a la cama dreta i dues més a la cuixa esquerra. José Alvarez, que també ha mort, presentava, així mateix, ferides.

L'obra que transitava pel bloc del succeït, i que ha resultat ferit, s'anomena Martín Moreno, i les seves ferides no són de gravetat.

El xer que ha conduït els atacadors ha estat declarat davant el jutge. Ha dit anomenar-se Carlos Campos, de quaranta-vuit anys, taxista del servei públic. Trobant-se aquest matí a les vuit, a la plaça de l'Angel, li han llogat el cotxe tres individus joves, que vestien decentment. Li han ordenat que els portés al carrer de Blasco Ibañez, i l'han fet aturar en les darreres cases de la vorera esquerra abans d'arribar a la Presó. El xer, en veure les maneres que realitzaven els individus que li han llogat el cotxe, ha reaccionat quelcom, perquè en una altra ocasió uns atacadors li llogaren el cotxe per a començar un atacament al carrer d'Espronceda. Quan el xer estava pensant el que havia de fer, han arribat dos individus més i un dels que primerament li havien llogat el cotxe, s'ha assegut al baquet i, amenaçant-lo amb una pistola, li ha ordenat que complís estrictament el que se li manés. Li han fet donar mitja volta, situant-se al carrer de Rodríguez Sanpedro.

Tres dels individus baixaren de l'automòbil, i el quart romangué assegut al seient ho i apuntant el xer amb la pistola; el cinquè a l'interior del cotxe. A la poca estona hom sentí un fort tret i els tres individus tornaren a ferir fugir el xer pels carrers de Hilarion Esclava. Fernando de los Rios i Passeig de ronda. En arribar davant l'Hospital de Sant Joan de Deu, baixaren i lluraren deu pessetes al xer com a pagament del servei prestat.

La policia ha continuat treballant tota la tarda per tal de detenir els autors del fet.

L'OPINIO DEL DIRECTOR DE LA PRESO

El director de la presó, senyor Elorza, està disgustadíssim per aquest fet, i ha dit que, sens dubte, formava part de la sèrie d'atemptats de tipus anarcosindicalista que a Espanya hom veu començar de molt de temps ençà. No hi havia cap motiu per atemptar contra els funcionaris, car es tracta de persones d'extrema honestat i que fa poc temps que presten servei. A tota la població penal no hi havia cap conflicte amb els presos socials, i es dona el cas que actualment no hi ha cap pres castigat. L'atemptat ha estat realitzat contra el Cos de presons, com ho demostra el fet que cadascun dels funcionaris pertanyia a una galeria diferent. Julio Barciello, que precisament havia guanyat fa poc unes oposicions per al càrrec, anava a deixar el cos de Presons. Pertanyia a la galeria segona; José Alvarez, a la tercera, i Francisco Tenancio, a la cinquena.

ALTRES DETALLS DE L'ATEMPTAT

Corrés l'atemptat de què han estat víctimes uns oficials de Presons, han quedat al soroll dels disparos els agents de la policia urbana Juan Lázaro i Alonso Conrado, els quals, en veure que els ancs de l'agressió fugien en un cotxe, han requerit un taxi, en el qual han entrat la persecució dels pistolers. Aquests han fugit pel carrer de Hilarion Esclava. Entre els dos agents de la policia municipal i els pistolers s'han creat nombrosos disparos, i, segons sembla, aquests darrers disparaven amb pistola-bretalladora.

Quan semblava que els referits guàrdies municipals anaven a atrapar els pistolers, s'els ha creuat un camió carregat de carbó, que feia maniobres per a penetrar en un magatzem, la qual cosa

El Consell de ministres d'ahir presidit pel Cap de l'Estat

El senyor Alcalá Zamora ha fet un extens discurs sobre política internacional

El periodistes entengueren al revés el que digué el senyor Lerroux respecte a l'informe del ministre de Justícia

Madrid, 25. — A les dues menys deu de la tarda ha terminat el Consell de ministres celebrat al Palau que havia començat després de dos quarts d'onze del matí.

El cap del Govern ha manifestat en sortir als periodistes que en el Consell hi ha hagut despatx ordinari, del qual en donarà compte el secretari del Consell, senyor Jafón, i que en el Consell celebrat sota la presidència del cap de l'Estat S. E. ha pronunciat un interessant discurs sobre política internacional. I res més.

El senyor Lerroux, a preguntes d'un periodista, ha afegit que no havia determinat si demà se celebraria el Consell, si bé no ho tenia decidit.

—S'ha tractat de les sentències de mort?

—No, en absolut.

—Com que diguéreu que informaria el ministre de Justícia?

—Precisament vaig dir tot el contrari: que no parlaria per a res.

El ministre de Governació, al qual els periodistes han demanat una referència del fet d'aquest matí als voltants de la Presó Model, ha dit que en sortir uns guardians d'aquella presó foren nargredits per uns individus que pel que es veu tenien premeditada l'agressió i resultaren tres d'aquells ferits, algun greu.

—Vaig a adoptar—ha dit—les mesures conduents a fi d'evitar la repetició d'aquests fets, que van prenent caràcter crònic.

El ministre de Comunicacions ha manifestat que a part de la nota oficial no hi ha res més que allò que ha dit el senyor Lerroux, o sigui, el discurs de S. E. sobre política internacional.

La nota oficial diu:

Marina. — Proposta de llibertat condicional. Un decret modificant el paràgraf terçer de l'article 156 del decret de 14 d'agost de 1930 sobre ingressos a les escoles navals. Proposta d'ascens a general d'Intendència a favor del coronel senyor Joan Gómez García.

Governació. — Expedient de separació de l'alcaldia de Salvatierra de Santiago (Caceres), senyor Agustí Solís Manzo.

Instrucció Pública. — Expedient proposant la cessió a precatari al Ministeri del castell de Peníscola (Castelló).

Obres públiques. — Decret aprovant definitivament el projecte reformador del pantà de La Breña (Còrdova).

ha retardat el taxi que conduïen els guàrdies. Quan han pogut reprendre la marxa, els atacadors ja havien desaparegut. La ferida que té Julio Barciella és una bala a la nuca, gravíssima. A darrera hora li ha estat practicada la trepanocrània. El mort Francisco Tenancio presenta una bala a la regió temporal, una altra a la cama dreta i dues més a la cuixa esquerra. José Alvarez, que també ha mort, presentava, així mateix, ferides.

L'obra que transitava pel bloc del succeït, i que ha resultat ferit, s'anomena Martín Moreno, i les seves ferides no són de gravetat.

El xer que ha conduït els atacadors ha estat declarat davant el jutge. Ha dit anomenar-se Carlos Campos, de quaranta-vuit anys, taxista del servei públic. Trobant-se aquest matí a les vuit, a la plaça de l'Angel, li han llogat el cotxe tres individus joves, que vestien decentment. Li han ordenat que els portés al carrer de Blasco Ibañez, i l'han fet aturar en les darreres cases de la vorera esquerra abans d'arribar a la Presó. El xer, en veure les maneres que realitzaven els individus que li han llogat el cotxe, ha reaccionat quelcom, perquè en una altra ocasió uns atacadors li llogaren el cotxe per a començar un atacament al carrer d'Espronceda. Quan el xer estava pensant el que havia de fer, han arribat dos individus més i un dels que primerament li havien llogat el cotxe, s'ha assegut al baquet i, amenaçant-lo amb una pistola, li ha ordenat que complís estrictament el que se li manés. Li han fet donar mitja volta, situant-se al carrer de Rodríguez Sanpedro.

Tres dels individus baixaren de l'automòbil, i el quart romangué assegut al seient ho i apuntant el xer amb la pistola; el cinquè a l'interior del cotxe. A la poca estona hom sentí un fort tret i els tres individus tornaren a ferir fugir el xer pels carrers de Hilarion Esclava. Fernando de los Rios i Passeig de ronda. En arribar davant l'Hospital de Sant Joan de Deu, baixaren i lluraren deu pessetes al xer com a pagament del servei prestat.

La policia ha continuat treballant tota la tarda per tal de detenir els autors del fet.

L'OPINIO DEL DIRECTOR DE LA PRESO

El director de la presó, senyor Elorza, està disgustadíssim per aquest fet, i ha dit que, sens dubte, formava part de la sèrie d'atemptats de tipus anarcosindicalista que a Espanya hom veu començar de molt de temps ençà. No hi havia cap motiu per atemptar contra els funcionaris, car es tracta de persones d'extrema honestat i que fa poc temps que presten servei. A tota la població penal no hi havia cap conflicte amb els presos socials, i es dona el cas que actualment no hi ha cap pres castigat. L'atemptat ha estat realitzat contra el Cos de presons, com ho demostra el fet que cadascun dels funcionaris pertanyia a una galeria diferent. Julio Barciello, que precisament havia guanyat fa poc unes oposicions per al càrrec, anava a deixar el cos de Presons. Pertanyia a la galeria segona; José Alvarez, a la tercera, i Francisco Tenancio, a la cinquena.

ALTRES DETALLS DE L'ATEMPTAT

Corrés l'atemptat de què han estat víctimes uns oficials de Presons, han quedat al soroll dels disparos els agents de la policia urbana Juan Lázaro i Alonso Conrado, els quals, en veure que els ancs de l'agressió fugien en un cotxe, han requerit un taxi, en el qual han entrat la persecució dels pistolers. Aquests han fugit pel carrer de Hilarion Esclava. Entre els dos agents de la policia municipal i els pistolers s'han creat nombrosos disparos, i, segons sembla, aquests darrers disparaven amb pistola-bretalladora.

Quan semblava que els referits guàrdies municipals anaven a atrapar els pistolers, s'els ha creuat un camió carregat de carbó, que feia maniobres per a penetrar en un magatzem, la qual cosa

Es vol donar un gran impuls als treballs de la Comissió revisora dels serveis traspassats a la Generalitat

Madrid, 25. — El sots-secretari de la Presidència manifestà als periodistes que es proposava marxar a Sevilla, però que havia desistit del viatge a fi d'impulsar activitat als treballs que realitza la Comissió encarregada de la revisió dels traspassos fets a la Generalitat de Catalunya. Demà, dimarts, hi haurà una nova reunió de la Comissió i s'hi donarà un gran avanç als treballs que s'estan portant a terme.

Gil Robles espera el fracàs dels parits que governen amb la Ceda per a fer-se càrrec del Poder

La Coruña, 24. —S'ha celebrat el miting organitzat per la "Unión de Derechas", emprant dos teatres i posant en tots dos altaveus per tal que poguessin escoltar el senyor Gil Robles, tota els concurrents.

El senyor Gil Robles ha començat l'ús de la paraula al teatre Linares Rivas, essent transmès el discurs per l'estació de ràdio local al teatre Rosalia de Castro.

Abans de començar el discurs el senyor Gil Robles s'ha donat lectura als noms de les víctimes per l'ideal, contestant el públic, a peu dret, amb el tradicional "present".

Ha parlat el president de la Unió Regional de Dretes, senyor Méndez Gil, el qual s'ha limitat a presentar el senyor Gil Robles.

El senyor Gil Robles ha començat manifestant que des de fa temps tenia un deute amb Galicia per parlar davant els gal·les. Ha dit que els moments són crítics per la situació política del país. Ha seguit dient que molts el critiquen per no haver-se fet càrrec del Poder, però que ell creu que no era el moment d'actuar de manera directa, sinó de provocar, com s'ha aconseguit, la formació d'un bloc de centre governamental.

Ha dit que amb tota sinceritat, sense anims de polèmica, volia definir la situació del partit que ell presideix, sense pronunciar paraules que poguessin resultar molestoses per a ningú, sinó amb paraules de concòrdia per a tots, a fi que quedés clarament demostrada quina ha estat l'actuació de la CEDA.

Ha estudiat el procés revolucionari d'ahir dient que el moviment fou degut a la falta d'organització dels partits de dreta. En aquella ocasió els dretes es trobaren amb la proclamació de la República sense un partit prou fort, per una part, i per l'altra, amb organitzacions contràries al Govern que llavors estava establert. Els qui portaren la República coneixien perfectament la posició de les dretes, i com que aquestes estaven sense organitzar instauraren una República per al seu servei propi; però la República no ha d'ésser un regim polític, sinó per a tot el país.

S'ha ocupat del moviment revolucionari d'ahir, dient que el moviment fou degut a la falta d'organització dels partits de dreta. En aquella ocasió els dretes es trobaren amb la proclamació de la República sense un partit prou fort, per una part, i per l'altra, amb organitzacions contràries al Govern que llavors estava establert. Els qui portaren la República coneixien perfectament la posició de les dretes, i com que aquestes estaven sense organitzar instauraren una República per al seu servei propi; però la República no ha d'ésser un regim polític, sinó per a tot el país.

S'ha ocupat del moviment revolucionari d'ahir, dient que el moviment fou degut a la falta d'organització dels partits de dreta. En aquella ocasió els dretes es trobaren amb la proclamació de la República sense un partit prou fort, per una part, i per l'altra, amb organitzacions contràries al Govern que llavors estava establert. Els qui portaren la República coneixien perfectament la posició de les dretes, i com que aquestes estaven sense organitzar instauraren una República per al seu servei propi; però la República no ha d'ésser un regim polític, sinó per a tot el país.

S'ha ocupat del moviment revolucionari d'ahir, dient que el moviment fou degut a la falta d'organització dels partits de dreta. En aquella ocasió els dretes es trobaren amb la proclamació de la República sense un partit prou fort, per una part, i per l'altra, amb organitzacions contràries al Govern que llavors estava establert. Els qui portaren la República coneixien perfectament la posició de les dretes, i com que aquestes estaven sense organitzar instauraren una República per al seu servei propi; però la República no ha d'ésser un regim polític, sinó per a tot el país.

S'ha ocupat del moviment revolucionari d'ahir, dient que el moviment fou degut a la falta d'organització dels partits de dreta. En aquella ocasió els dretes es trobaren amb la proclamació de la República sense un partit prou fort, per una part, i per l'altra, amb organitzacions contràries al Govern que llavors estava establert. Els qui portaren la República coneixien perfectament la posició de les dretes, i com que aquestes estaven sense organitzar instauraren una República per al seu servei propi; però la República no ha d'ésser un regim polític, sinó per a tot el país.

S'ha ocupat del moviment revolucionari d'ahir, dient que el moviment fou degut a la falta d'organització dels partits de dreta. En aquella ocasió els dretes es trobaren amb la proclamació de la República sense un partit prou fort, per una part, i per l'altra, amb organitzacions contràries al Govern que llavors estava establert. Els qui portaren la República coneixien perfectament la posició de les dretes, i com que aquestes estaven sense organitzar instauraren una República per al seu servei propi; però la República no ha d'ésser un regim polític, sinó per a tot el país.

S'ha ocupat del moviment revolucionari d'ahir, dient que el moviment fou degut a la falta d'organització dels partits de dreta. En aquella ocasió els dretes es trobaren amb la proclamació de la República sense un partit prou fort, per una part, i per l'altra, amb organitzacions contràries al Govern que llavors estava establert. Els qui portaren la República coneixien perfectament la posició de les dretes, i com que aquestes estaven sense organitzar instauraren una República per al seu servei propi; però la República no ha d'ésser un regim polític, sinó per a tot el país.

S'ha ocupat del moviment revolucionari d'ahir, dient que el moviment fou degut a la falta d'organització dels partits de dreta. En aquella ocasió els dretes es trobaren amb la proclamació de la República sense un partit prou fort, per una part, i per l'altra, amb organitzacions contràries al Govern que llavors estava establert. Els qui portaren la República coneixien perfectament la posició de les dretes, i com que aquestes estaven sense organitzar instauraren una República per al seu servei propi; però la República no ha d'ésser un regim polític, sinó per a tot el país.

S'ha ocupat del moviment revolucionari d'ahir, dient que el moviment fou degut a la falta d'organització dels partits de dreta. En aquella ocasió els dretes es trobaren amb la proclamació de la República sense un partit prou fort, per una part, i per l'altra, amb organitzacions contràries al Govern que llavors estava establert. Els qui portaren la República coneixien perfectament la posició de les dretes, i com que aquestes estaven sense organitzar instauraren una República per al seu servei propi; però la República no ha d'ésser un regim polític, sinó per a tot el país.

S'ha ocupat del moviment revolucionari d'ahir, dient que el moviment fou degut a la falta d'organització dels partits de dreta. En aquella ocasió els dretes es trobaren amb la proclamació de la República sense un partit prou fort, per una part, i per l'altra, amb organitzacions contràries al Govern que llavors estava establert. Els qui portaren la República coneixien perfectament la posició de les dretes, i com que aquestes estaven sense organitzar instauraren una República per al seu servei propi; però la República no ha d'ésser un regim polític, sinó per a tot el país.

S'ha ocupat del moviment revolucionari d'ahir, dient que el moviment fou degut a la falta d'organització dels partits de dreta. En aquella ocasió els dretes es trobaren amb la proclamació de la República sense un partit prou fort, per una part, i per l'altra, amb organitzacions contràries al Govern que llavors estava establert. Els qui portaren la República coneixien perfectament la posició de les dretes, i com que aquestes estaven sense organitzar instauraren una República per al seu servei propi; però la República no ha d'ésser un regim polític, sinó per a tot el país.

S'ha ocupat del moviment revolucionari d'ahir, dient que el moviment fou degut a la falta d'organització dels partits de dreta. En aquella ocasió els dretes es trobaren amb la proclamació de la República sense un partit prou fort, per una part, i per l'altra, amb organitzacions contràries al Govern que llavors estava establert. Els qui portaren la República coneixien perfectament la posició de les dretes, i com que aquestes estaven sense organitzar instauraren una República per al seu servei propi; però la República no ha d'ésser un regim polític, sinó per a tot el país.

Un interessant moment polític

(Ve de la primera pàgina)

ELS CAPS AGRARI I LIBERAL DEMOCRATA VISITEN EL SENYOR LERROUX

A les vuit menys vint han arribat a la Presidència del Consell, per tal de conferenciar amb el cap del Govern, els senyors Martínez de Velasco i Melquíades Álvarez. Ambdós polítics semblaven visiblement contrariats. Han passat per davant dels periodistes i s'han limitat a saludar-los.

Un informador ha interrogat el senyor Álvarez, i aquest s'ha limitat a contestar que no hi havia res.

Un altre informador ha dit al senyor Martínez de Velasco que havia causat certa sorpresa el seu darrer discurs, en el qual digué que per a dimecres hi hauria esdeveniments polítics, i probablement la crisi.

El cap agrari ha contestat que ell no havia dit això.

Seguidament ambdós polítics han pujat al despatx del cap del Govern.

A les vuit del vespre han abandonat el palau de la Castellana els senyors Martínez de Velasco i Álvarez, i el primer ha dit que el senyor Melquíades Álvarez donaria la referència. Aquest s'ha limitat a manifestar:

—Hem parlat amb el president; li hem donat compte de la nostra opinió, i res més.

Un periodista li ha preguntat quan se celebraria el vinent Consell, i ha contestat que possiblement no se celebraria fins demà passat, dimecres.

—No ha variat la vostra manera de pensar respecte a la situació política?

—En absolut. Segueixo pensant igual.

Ha acabat preguntant als informadors que desmentissin la notícia publicada per algun periòdic segons la qual havien sorgit discrepàncies entre el partit liberal i el ministre d'Instrucció Pública, senyor Duale.

A tres quarts de nou ha abandonat la Presidència el cap del Govern. Dirigit-se als periodistes, els ha dit:

—No hi ha res. Si no em pregunten vosaltres no puc contestar-vos. He rebut moltes visites.

Un periodista li ha dit que ja havien vist el senyor Álvarez, i el cap del Govern li ha interromput l'informador dient-li:

—Aht! El que us preocupa és el senyor Melquíades. Jo creia que us haurien preocupat més algunes visites de caràcter social i econòmic que he rebut. Se m'ha lliurat una iniciativa de l'Institut d'Arquitectes i Parellers de Valladolid que es refereix a l'atur obrer. M'han donat compte que estudiéssim aquest assumpte per veure si hi ha possibilitat de realització. També he rebut una comissió de la Constructora Naval que m'ha parlat sobre les obres que cal fer i la forma de realitzar-les. Després he rebut molts senyors i senyores, i també els senyors Melquíades Álvarez i José Martínez de Velasco, que és el que us preocupa. M'han parlat, jo els he contestat, ens hem donat la mà, i res més.

Un periodista ha preguntat:

—I la solució?

—La solució de què?

—D'aquesta xarada que ens acabem de dir.

—No hi ha tal xarada. Han vingut hem conversat sobre política, i res més.

—Hi haurà Consell, demà?

—No, encara no està decidit quan hi haurà Consell, perquè s'equivocin els qui sense el meu permís ho anuncien.

—Així, doncs, n'hi haurà dimecres?

Així ens ho acaba de dir el senyor Melquíades Álvarez.

—Sí. Hem conversat del moment polític i de la manera de sortir el millor possible d'aquesta greu situació, i així, com comprendreu, no s'ha pas de tractar en Consell de Ministres fins a tant que el de Justícia porti a una reunió ministerial i el seu dictamen sobre les penes de mort que hi ha dictades. Fins que arribi aquest moment, no esperem novetats. És a dir: fins que jo us les doni.

Un periodista li ha dit que el senyor Melquíades Álvarez havia manifestat que la seva opinió sobre la situació política no havia variat en res de la que va emetre dissabte, i ja sabem que no era molt coincident amb la situació actual.

El senyor Melquíades Álvarez està en distinta situació a la meua. Ell pot parlar i emetre els seus judicis públics, jo no. Com també pot fer-ho el senyor Martínez de Velasco, segons he pogut observar en unes declaracions que ha fet a "El Debate". En fi, tots estan lluitant per a opinar, i també ho faran alguns que es troben en el Govern, encara que crec que en ell hi seria

una indiscreció. L'únic que no pot fer-ho sóc jo.

I sense dir res més, el cap del Govern ha abandonat la Presidència.

MES ENTREVISTES

Madrid, 25. — El senyor Gil Robles, que ha arribat aquest matí de La Coruña, tenia el propòsit de celebrar una reunió amb els senyors Martínez de Velasco i Melquíades Álvarez, però l'entrevista no s'ha celebrat.

Segons sembla, l'entrevista estava suspel·lida a una altra que havien de celebrar aquells dos senyors amb el President del Consell.

Tots aquests canvis d'impressions tenen relació amb la pròxima reunió dels ministres i resolucions que s'hi han d'adoptar.

ELS QUE VOLEN ALT

A un quart de set de la tarda ha estat a la Presidència el ministre de Comunicacions, que hi ha romàs alguns moments, i en sortir ha dit que no hi havia novetats.

Un periodista li ha dit:

—Doncs sembla que hi ha moltes conferències.

—Almenys les que ha manifestat el senyor Lerroux —ha contestat.

Se l'ha informat que visitarien el senyor Lerroux els senyors Melquíades Álvarez i Martínez de Velasco, i el senyor Jafón s'ha limitat a dir:

—Aquests volen més alt que jo.

UN COMENTARI DE PREMSA

Un periòdic de la nit publica el següent comentari polític:

"Tot i ésser interessant el tema de política internacional abordat en el Consell celebrat aquest matí al palau, l'atenció pública segueix fixa en el desenrotllament de la política nacional, quelcom agitada en el fons des del divendres darrer. Bastaria per a provar aquesta situació la sèrie de conferències celebrades des d'aquesta data entre els dirigents del grup governamental. En el dia d'ahir s'han desenrotllat conferències amb Martínez de Velasco, amb Cid, amb Lerroux i amb Melquíades Álvarez."

EL SR. MARTINEZ DE VELASCO NO VOL PARLAR DE CRISI

Ciudad Real, 25. — Durant la seva estada en aquesta ha fet declaracions el senyor Martínez de Velasco, el qual referint-se a les seves entrevistes amb els senyors Gil Robles i Álvarez les ha justificades indicant que feia molt de temps que no canviava impressions amb ells. En aquestes entrevistes —ha afegit— he pogut apreciar amb satisfacció una coincidència completa sobre el present i l'evolució de la política espanyola.

Ha expressat la seva confiança que tot tindrà solució satisfactoria, i com sigui que els periodistes han insistit sobre els rumors de crisi que venien circulant, no ha volgut parlar sobre això.

El criteri del Govern sobre política internacional

Madrid, 25. — Sembla que demà al Parlament el senyor Robles exposarà a les Corts, en nom del Govern, el criteri d'aquest sobre política internacional en els moments actuals,

GUÍA GENERAL DE CATALUÑA

(Bailly-Baillière - Riera)

MÁS DE 2.000 PÁGINAS
MÁS DE 400.000 DATOS Y SENOS

del Comercio, Industria, Agricultura, Minería, Banadería, Profesiones, etc., existentes en la extensa y rica región catalana

CUATRO PRECIOSOS MAPAS EN COLORES DE LAS PROVINCIAS DE BARCELONA, GERONA, LÉRIDA Y TARRAGONA

.....

Precio de un ejemplar, fuertemente encuadernado 1

VEINTICINCO PESETAS (trasc de portes en toda España)

.....

Exteriores Bailly-Baillière y Riera Reunidos, S. A. (Entree de Barcelona, 26 y 28 - BARCELONA)

Reglament provisional de la llei d'Arrendaments rústics per a l'aplicació de's preceptes transitoris. Text que fou aprovat en el Consell de ministres de divendres

El Reglament dia així:

"Las disposiciones transitorias de la ley de Arrendamientos Rústicos, recientemente promulgada, podrían, en virtud de interpretaciones más o menos ajustadas a su espíritu, provocar gran número de desahucios al concluir el actual año agrícola, con el consiguiente trastorno social y económico.

Como no ha estado en la mente del legislador permitir los desahucios en masa, sino, por el contrario, asegurar la permanencia y estabilidad del cultivo sobre la tierra, según lo acreditada la discusión parlamentaria, y como el Gobierno se halla animado de idénticos propósitos que las Cortes, el ministro que suscribe ha considerado inexcusable, haciendo uso de su facultad reglamentaria, dictar normas para la aplicación, interpretación y desenvolvimiento de las citadas disposiciones transitorias, a fin de que, manteniendo íntegro el espíritu que las informa, puedan llevarse a efecto sin interpretaciones parciales que las desnaturalicen ni violencias o fraudes que originen el desplazamiento de miles de colonos.

El deseo de evitar tales daños y de llevar la tranquilidad al ánimo de cuantos pudieran sentirse alarmados, mediante la recta interpretación de los preceptos legales, justifica la urgencia con que se dictan las expresadas normas complementarias, que en su día han de ser incorporadas al Reglamento general que para ejecución de la ley ha de confeccionar el ministro de Agricultura.

Por lo expuesto, de acuerdo con el Consejo de Ministros y a propuesta del de Agricultura,

Vengo en decretar lo siguiente:

Artículo 1.º Para la aplicación de las disposiciones transitorias de la ley de Arrendamientos Rústicos, se tendrán en cuenta las siguientes normas complementarias:

TERMINI DELS CONTRACTES

Primera. Los contratos de arrendamiento y aparcería vigentes al tiempo de publicarse la ley, cuyo plazo aun no hubiere terminado, concluirán en la fecha estipulada en el contrato cuando existiera mutuo acuerdo entre los contratantes; en otro caso, se entenderán prorrogados por ministerio de la ley, a voluntad del arrendatario, con las condiciones, tiempo y consistencias establecidas en el artículo 10 y los demás que sean aplicables de la ley, y con las excepciones de los preceptos siguientes.

EL TERMINI NO IMPLICA DESNONAMENT

Segunda. En todos los casos comprendidos en las epígrafes a), b), c) y d) del número segundo de la disposición transitoria primera de la ley, el hecho de dar por terminado el plazo de duración del contrato, no implicará en ningún caso el desahucio del arrendatario, a menos que el propietario recabe la tierra para labrarla directamente, o que haga uso de la facultad de obligar al arrendatario a pasar a la condición de aparcería a que se refiere la regla tercera.

La explotación directa a que se refiere el párrafo sexto de la regla segunda transitoria, necesitará ser acreditada cuando se alegue como motivo para recabar la finca el propietario, su cónyuge, sus descendientes, ascendientes o hermanos, en la forma siguiente:

A) Si el presunto cultivador directo cultivase anteriormente otras tierras dentro del término municipal o a distancia no superior en diez kilómetros de la finca recabada, bastará aquel cultivo directo para considerar justificada la alegación de que se trata.

B) Si el presunto cultivador directo no reuniese las condiciones indicadas en la regla anterior, se tendrán en cuenta las siguientes:

1.º Si se trata de finca inferior a 60 hectáreas en secano o tres en regadío, quien alegue su propósito de cultivar la finca, deberá estar domiciliado en el término municipal donde la finca esté sita, o en poblado que diste de dicha finca menos que la cabeza del término municipal a que dicha finca pertenezca. Si la finca estuviese enclavada en varios términos municipales se tomará como término de relación la capitalidad del término municipal más alejada de dicha finca.

2.º Si la finca cuyo cultivo se recaba excede de los límites señalados en la regla anterior, bastará que quien recabe para sí el cultivo esté domiciliado en lugar que no diste de dicha finca más de 100 kilómetros.

En cualquier caso en que prospere su petición, el propietario cultivador directo habrá de dedicar la finca a una explotación que no suponga disminución respecto a la anteriormente practicada por el arrendatario del fondo de jornales empleados en el mismo.

LA TRANSFORMACION DEL CONTRATO DE PARCERIA

Tercera. La transformación de los actuales arriendos en aparcerías con el

mismo arrendatario a que se refiere la disposición transitoria primera de la ley, sólo podrá efectuarse cuando el propietario tenga, conforme al artículo 43 de la misma, la consideración de cultivador directo, o sea cuando su participación anual en el capital de explotación de la aparcería sea por lo menos el 20 por 100 de la renta anual de la finca o aprovechamiento de que se trate.

Dicha transformación se efectuará otorgándose el contrato de aparcería con sujeción a modelo aprobado oficialmente entre los distintos que puedan existir en la comarca donde la finca esté sita, según se determine en el oportuno Reglamento.

SUBARRENDAMIENTOS

Cuarta. Tratándose de fincas en que al promulgarse esta ley existan subarrendatarios, se tendrán en cuenta las siguientes normas complementarias:

1.º Al terminarse el presente año agrícola durante el que regirán las normas contenidas en la disposición transitoria segunda de la ley, el propietario podrá recabar la finca para labrarla por sí, en las condiciones establecidas en la ley, en la disposición transitoria primera y en la regla anterior.

2.º Si al terminar el presente año agrícola el propietario no hiciere uso del derecho que alude el párrafo anterior, el arrendatario subarrendador podrá ejercitar en las mismas condiciones y con las mismas obligaciones que establecen las disposiciones citadas para el caso del propietario. Solo en tal caso, podrá proceder al desahucio de los subarrendatarios.

De no hacerse uso de los derechos establecidos en los números anteriores, los subarrendatarios permanecerán en la posesión arrendataria de las parcelas que cultivasen, y los contratos que tuviesen establecidos con el arrendatario subarrendador, servirán de base para que una vez acomodados a los preceptos de la ley, se establezca el vínculo del arriendo entre el propietario y el subarrendatario, que pasa a ser arrendatario directo.

DISSOLUCIO DELS JURATS MIXTOS

Art. 2.º Con arreglo a la disposición final primera de la ley, el día 1 de abril del año en curso cesarán de actuar y quedarán disueltos los Jurados Mixtos de la Propiedad rústica, llevándose a efecto su disolución con sujeción a las siguientes reglas:

Primera. Todos los asuntos que se estén tramitando en dicha fecha por los expresados Jurados mixtos, cualquiera que sea el estado procesal en que se encuentren, se pasarán a la jurisdicción de los jueces de primera instancia o municipales, según su cuantía, a quienes se atribuye la competencia para conocer de los mismos en el título IX de la ley de Arrendamientos. Cuando la jurisdicción de un Jurado mixto abarcara la de dos o más Juzgados, se pasarán los asuntos al Juzgado competente con arreglo a la ley de Enjuiciamiento civil en razón al término en que se hallen enclavados los bienes o fincas a que el litigio se refiera.

Segunda. Los Juzgados de primera instancia y los municipales continuarán la tramitación de los asuntos que les pasen los Jurados mixtos con sujeción a las normas procesales establecidas en la ley de Arrendamientos; y contra sus resoluciones procederán los recursos que dicha ley establece.

Tercera. Las resoluciones dictadas hasta el 31 de marzo del año actual por los Jurados mixtos de la Propiedad rústica serán recurribles en la forma y plazo y ante la jurisdicción establecida en las disposiciones vigentes hasta esa fecha sobre la materia, tramitándose y fallándose con arreglo a las mismas las recursos interpus-tos.

Cuarta. Los asuntos terminados y cuantos documentos constituyan el archivo de los Jurados mixtos, se entregarán por el secretario de los mismos a los secretarios de los Juzgados de primera instancia o municipales competentes, con arreglo a lo preceptuado en el apartado último de la regla primera.

Quinta. A partir del 1 de abril del corriente año, quedarán sin efecto las consignaciones de toda clase, por personal y por material, que figuren preestipuladas para el sostenimiento de los Jurados mixtos de la Propiedad rústica.

Vista d'una causa contra el director d'un diari

Bilbao, 25. — El día 25 de marzo de este año, se celebró en el Consell de guerra contra el director de "El Liberal", de Bilbao, señor Teodosio Mendive, acusado del supuest delictu de rebelión militar per haver regredid un soldat de "El Socialista", de Madrid. Defensará el procesat l'ex-governador de Gulpéscoa senyor Ramon d'Aldasoro.

El senyor Lerroux de-fineix a un periodista la estranya la posició del partit radical

Madrid, 25. — El cap del Govern ha rebut un periodista estranger, al qual ha fet declaracions, que, pel seu caràcter, recollim.

— No m'estranya que la premsa estrangera estigui de vegades desorientada respecte al desenvolupament de la política espanyola. Hi ha una sèrie de circumstàncies, de conveniències polítiques i d'exigències de l'opinió pública massa sempre — que requereixen, per a ésser compreses, un profund coneixement del país i del moment històric en que aquest viu, i que, tanmateix, no poden ésser apreciades si se les mira des de lluny.

El partit radical, que jo dirigixo i represento — únic partit republicà històric, amb vida pròpia i ideal inextinguible quan existia el règim monàrquic —, és avui el centre de la política republicana, l'eix de la política espanyola, diguem-ho així, per a millor comprensió. Aquesta roda gira ara cap a la dreta, perquè l'opinió l'ha impulsat en aquest sentit, i el mateix podrà haver girat cap a l'esquerra sobre el mateix eix. Però la coalició del partit radical amb les agrupacions de dreta representades en el Govern no responen a coincidències ideològiques concretes ni a analogies doctrinals, sinó a un mandat de l'opinió, que fou qui en les darreres eleccions generals centrà els radicals i donà a les agrupacions de la dreta, atretes per mi a la República, el triomf sobre les esquerres.

El meu partit complex un deure inexcusable. És garantia del règim: controla, contrapeça, manté l'equilibri i cura que no es desvirtuï i es perdin les essències democràtiques.

No subsisteix el bloc polític centrodreta per a sostenir el Govern que presideixo, sinó que és aquest Govern conseqüència del bloc que s'imposà en el resultat electoral. Si la coalició es trenqués, la vida de les Corts actuals es faria impossible, i això ocasionaria, en els moments actuals, greus perjudicis al país. En un altre cas qualsevol Govern que es formés per a viure amb aquestes Corts, tendria la mateixa composició de l'actual. No en podria tenir d'altra.

Quant a l'obra del Govern — continua dient el senyor Lerroux —, el Govern que presideixo ha de realitzar una tasca perfectament determinada: ha d'ul-timar un pla ben definit, que per a ningú no és un secret, i que està desdoblant sense perillsos precipitacions, però amb resolució i fermesa. Vençuda la revolució d'octubre, ha de liquidar la seva encàrrecament per als qui delinquiren, per la que sense oblit de la justícia tan-por no pot abandonar les víctimes de la follia revolucionària. Després ha de dis-plantar l'èxercit social i preventiu, ha de posar l'opinió en ones eleccions municipals i ha de plantar cara a la gran calamitat de l'atur obrer, que no pot ésser una dolència realitat al no podem deixar-la sense solució en el que ens afecta. La vida d'aquest Govern té, doncs, traguada una línia recta entre dos punts, que són l'afiançament de la revolució i la reforma constitucional. Desviar aquesta línia o entrebancar-la em semblaria una gran imprudència.

De l'abast que pugui tenir la reforma de la Constitució — ha acabat dient el cap del Govern — seria prematur tot el que jo digués i, doncs, indifere. Només diré, per a no deixar totalment incontestada la pregunta que se'm fa, que una Constitució ha d'ésser un tractat de pau entre tots els sectors del país, mai motiu de discòrdia i perill de lluites civils.

Després de l'abast que pugui tenir la reforma de la Constitució — ha acabat dient el cap del Govern — seria prematur tot el que jo digués i, doncs, indifere. Només diré, per a no deixar totalment incontestada la pregunta que se'm fa, que una Constitució ha d'ésser un tractat de pau entre tots els sectors del país, mai motiu de discòrdia i perill de lluites civils.

Després de l'abast que pugui tenir la reforma de la Constitució — ha acabat dient el cap del Govern — seria prematur tot el que jo digués i, doncs, indifere. Només diré, per a no deixar totalment incontestada la pregunta que se'm fa, que una Constitució ha d'ésser un tractat de pau entre tots els sectors del país, mai motiu de discòrdia i perill de lluites civils.

El Sr. Sánchez Román fa declaracions sobre el moment polític actual

Madrid, 25. — El senyor Sánchez Román ha fet àmplies declaracions a un periodista sobre el moment polític actual.

En relació amb el debat plantejat a la Cambra sobre el contraban d'armes ha dit:

— He llegit atentament els principals discursos pronunciats des del punt de vista de l'arrestat, i de tot el que s'ha dit tant per evident que el famós sumari no apunta ni el més petit indici de culpabilitat per als senyors Azaña i Casares Quiroga.

Sobre la posició del Govern en aquest assumpte, diu:

— No tinc ni la menor sospita que el Govern hagi pres propiament dit allò que es diu una posició política en el debat parlamentari. Una vegada més el Govern ha estat dirigit per les forces parlamentàries al servei incondicional de les quals ve actuant.

— Quines són les conseqüències polítiques que advertiu com a probables?

— De moment, això que acabo de dir; amb raó la promesa de dreta fa ara la propaganda a favor de la unitat del partit radical. No ens n'hem d'admirar massa; les etiquetes no completen el que valen són els fets, així és, la conducta política. El partit radical, des de fa temps, sent i practica contra els adversaris la mateixa passió d'oblit que el més intransigent dels partits. La insolència que els partits republicans declaraven en octubre (tenen avui, lamentablement, in-

nombrables motius de ratificació).

— Quines repercussions pot tenir, pel que es refereix a la unitat dels republicans, l'actitud que hem adoptat els partits d'oposició en aquest debat?

— Ignoro la repercussió que podrà tenir. Només sé que ambdues coses han de considerar-se independents entre si.

La unitat dels partits republicans per a la defensa, davant la persecució injusta que vénen sofrint, no pot assolir tanta significació d'una política. Com tampoc no la tindria una unitat de republicans per a organitzar la revènja en el demà. Una altra cosa molt distinta seria el compromís formal entre els republicans per a executar un pla polític degudament preparat per tal de fer cessar la discòrdia civil, restablint la convivència entre els espanyols, que és el signe d'autèntica unitat nacional, per a acabar amb el desgavell econòmic, estimulants la prosperitat del país en tots els òrgans i per tal de superar l'antagonisme de classe, replantant fonamentada-ment solucions efectives de justícia social.

Un homenatge dels periodistes als senyors Azaña i Casares Quiroga

I un breu discurs del senyor Azaña

Madrid, 25. — En un centre restaurant se celebrà un àpat íntim dels periodistes d'esquerra que fan informació al Congrés i que oferien als senyors Azaña i Casares Quiroga. També hi assistí l'ex-ministre de Marina senyor Giral, i el cap d'Esquerra Republicana senyor August Barcia.

L'àpat transcorregué animadíssim. Ofert l'esmorzar el redactor de "La Voz", senyor Lluís Díaz Carrión.

El senyor Azaña contestà les paraules pronunciades estranyant-se de l'afirmació que havia fet el periodista oferent, que els informadors polítics eren estranys a la política. Tenen vostres el virus, perquè aquest costum de parlar després del banquet és completament polític. Ja saben com entene jo la professió periodista. Tenen absolut coneixement d'això pels temps que vaig ésser Govern. No subornem els periodistes ni amb diners ni amb oblit; però encara que la gent que m'estima cregui una altra cosa, són mi bon company i se'ns contesten l'assumpte amb una cordialitat deguda.

Després d'un periodista que són vostres soldats de files amb pot ser. També ho són nosaltres. L'aspiració és complir el deure el millor possible i no és obstaculitzat el posar-se perquè sempre ha resultat millor el soldat voluntari que el mercenari.

El que la gent creu en vostres un defecte, la prement misèria, és una virtut: serveix perquè completem la seva obligació de despullar el polític i oferir-lo al país tal com és. En qualsevol professió no es pot ésser estult sense que el públic se'n assabenti, però en política, no. Un políter, un artista, un general, un metge, poden ésser un gen i el seu treball i malgrat això ésser estults. Però en política no passa així; amb les seves preguntes i encàrrecs vostres que els que no saben esquivar-lo i ésser moderat en les seves declaracions, demostren la seva estultícia.

Per últim es referí a la suggerència que li havia estat feta per a la reivindicació del periodista Sural, mort a Astúries, i digué: Podem comptar amb això. Naturalment perquè és de justícia. El morir a ma irada no pot considerar-se com comprès entre les obligacions de l'informador. Els prometo a vostres el meu esforç des d'aquest moment, sense necessitat que assolixi el Poder per a aconseguir la vindicació moral i material de Sural i la seva memòria i el càstig del culpable o culpables.

Fou molt aplaudit.

El vuitè centenari del filòsof Maimònides

Ceuta, 25. — Organitzat per l'Institut Hispano-Marroquí de Ceuta se celebrà la commemoració del vuitè centenari del naixement del filòsof Hebreu Maimònides, al saló d'artes de l'Ajuntament. Es congregaren tots els elements culturals de la localitat i vingueren de Tetuan i altres ciutats del Protectorat moltes personalitats de gran relleu a la colònia hebrea.

Presidíreu l'acte el delegat governamental, l'alcalde, representants civils i militars.

Es pronunciaren discursos al·lusius a l'acte i el del'g. governatiu tancà aquest amb un brillant discurs d'eloqüents tons patriòtics.

Comarques Catalanes

GIRONA

Diputat distingit -: Concert -: Fabricant a la presó i gestions dels obrers al seu favor -: Altres noves

Girona, 25. — Dissabte fou detingut i empenyat el senyor Laureà Dalmau i Pla, ex-diputat del Parlament català.

Aquest matí hem tingut l'honor de saludar l'ex-ministre de la República senyor Carles Pi i Sunyer, alcalde popular de Barcelona fins el dia 6 d'octubre passat.

El senyor Pi i Sunyer ha estat a la presó a saludar els detinguts polítics.

El dimecres vinent, a l'Ateneu de Girona, se celebrà un concert a honor del gran Joan Sebastià Bach, en el qual prendran part diversos elements de l'Acadèmia Civil.

El dissabte passat ingressà a la presó d'aquesta ciutat el conegut fabricant de teixits de Sant Joan les Fonts senyor Martí Estech i Om. Se l'acusa d'haver tancat la fàbrica, infringint el ban del general Bate.

Ahí, diumenge, vingueren a Girona vint-i-tres treballadors de l'esmentada fàbrica, per tal de declarar a les autoritats competents que si es tancà la fàbrica fou amb la seva conformitat, ja que havien de fer-s'hi unes obres.

Per tant, vistes les raons exposades pels treballadors, és probable que avui mateix sigui posat en llibertat el senyor Estech.

Ha estat detingut a la nostra ciutat el senyor Antoni Duran, secretari del Partit d'Esquerra Republicana Nacional a Girona, com a complicat en els passats fets revolucionaris.

Pel suposat delictu d'agressió a la força armada ha estat detingut i tancat a la presó de Girona el matrimoni d'Amor Peré Puig i Dolores Serrellonga.

La policia urbana ha detingut quatre individus anònims Josep Martínez Garcia, de divuit anys, solter, natural d'Albà (Aleria); Antelm Almansa Martínez, de trenta-dos anys, solter, natural de Cantoria (Aleria); Ferran Esquifola Díaz, de trenta-vuit anys, de Granada, i Maria Vintas Verza, de vint-i-tres anys, de Girona, els quals pujaven pels pisos a pida'ra amb molts males formes.

BADALONA

Concurs no celebrat -: Noves juntes

Badalona, 25. — El concurs obert per Ràdio Badalona d'interrogar als locals no s'ha pogut celebrar a terme, ja que de nou orquestrines que hi ha a Badalona solament s'ha presentat l'anomenada Manhattan.

La Junta Directiva de l'Agrupació Lliga ha quedat constituïda de la següent manera: President, Ferran Cuadrado Francés; vice-president, Ramon Badenes Major; secretari, Joan Gual Pujuguet; vice-secretari, Antoni Vives Brugué; tresorer, Antoni Ibañez Garcia; comptador, Miquel Vila-sola; informador, vocal: Pere Paulí Moneu; Dada Garcia Otersa i Antoni Garcia Garcia.

La Junta de la Lliga Industrial de Forners ha quedat constituïda de la manera següent: President, Lluís Pont; vice-president, Carles Camins; secretari, Tomás Vila; vice-secretari, Josep Rovira; tresorer, Ramon Suau; vocals: Avel·lí Català i Salvador Lloa.

A títol de rumor hem de manifestar que és possible que en la vinent setmana hi haurà esdeviniment a l'Ajuntament. Sembla que la Junta de l'alcalde toca a la seva fi, com ho demostra la manera com és tractat des de les columnes del setmanari regionalista un possible successor a la vara de gestor.

Dissabte va ésser auxilar, al dispensari municipal, de tendes de caràcter menys greus, Sebastià Xerta Beltran, de 27 anys d'edat, amb domicili al carrer de Valenti Almirall, número 14, per haver estat atropellat pel cotxe número 41894, de la matrícula de Barcelona, conduït per Juli Gonet Porcar.

A LLORET DE MAR

CLINICA MENTAL. — TORRE CAMPOERA

per a malalties mentals, croniques i agudes. Consultes: Telèfon 10. Mèdica director: reialment DOCTOR M. BERNAT I CARRERAS. Per a informes, adreçar-vos a la mateixa Clínica o a BARCELONA, av. d'Europa, 11, entre el 4 i el 5 de la tarda a la plaça de l'Estament, número 3 i 4.

No podem publicar les notepregades que no vingulin es crites en català i amb un ombre o signatura coneguda

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Sardanes. — Junta nova

El propassat diumenge l'Agrupació sardanista donà una audició de sardanes que resultà extraordinàriament lluida, la qual tingué lloc al Casino sardanenc a càrrec de la Cibra Barcelonina (oficial de la Generalitat de Catalunya). En els programes hom feia constar que aquesta ballada, gràcies a les gestions de la Lliga sardanista de Catalunya, seria per compte de la Generalitat i que aquesta concessió fou atorgada en virtut d'acord pres el passat mes de setembre.

La Junta Directiva de la Societat de Socorsos mutus per a casos de malaltia del Casino sardanenc, ha quedat constituïda com segueix: president, Baldri Major; vice-president, Antoni Martí; secretari, Josep Pibernat; sots-secretari, Llorenç Santas; caixer, senyor Oliver; vocals, Antoni Pàmies i Josep Terrat.

ALFORJA

Es plegaran les mines?

Els obrers de les mines de "Arita Iris, S. A." estan decepcionats, car només treballen tres dies a la setmana, i segons rumors, es diu si es tancaran per complet. Agrairíem al senyor Portela que tingués la bondat d'arranjar-ho, ja que si no aquests pobres miners de "Arita Iris, S. A.", que no tenen altre mitjà de defensa per a proporcionar-se el sosteniment, es veuran obligats a emigrar de casa nostra.

Hi ha qui assegura que tan aviat com s'hagin de formar les gestions ja està tot pastat i amant. De manera, doncs, que només cal tirar-ho endavant, i si quan s'obsequen els ingredients que formaran el bloc gestor tot s'esfondrava, que passaria? Nosaltres aconsellem, si és que això és cert, que s'hi posi una mica de cap. Mentrestant fem d'optimistes.

ST. FELIU DE GUIXOLS

Deficiències a l'Institut. — El segell pro-infància. — Noticiari

Alguns pares d'alumnes de l'Institut local s'han queixat a l'Alcalde de que la majoria dels professors d'aquest Centre d'ensenyament siguin a Madrid a naves oposicions i que tinguin abandonat el seu lloc a l'Institut. L'Alcalde ha passat la queixa al Ministeri d'Instrucció.

Ara mateix el període assenyalat per a la venda del segell pro-infància, s'ha reunit el comitè central per tal de fer la correspondent liquidació. El resultat obtingut aquest any ha estat molt migrat.

Per tal de posar remei als afusos que pugui a l'atur obrer a la nostra ciutat, l'Alcalde projecta la construcció d'un camí fins a "Casa la Juncal", i la urbanització de la plaça del Monestir. També han estat fetes gestions perquè sigui inclòs al projecte d'Obrers públics de l'Estat, l'ampliamment de la darrena del port i dels revoltos de la carretera de Tossa.

A petició de l'Alcalde ha estat el terreny on hauria d'ésser construït el Grup Escolar, el senyor Inspector intercomarcal de Sant Feliu, Antoni Vives Brugué, tresorer. Antoni Ibañez Garcia; comptador, Miquel Vila-sola; informador, vocal: Pere Paulí Moneu; Dada Garcia Otersa i Antoni Garcia Garcia.

SANT ADRIÀ DE BESOS

Un gran servei de l'autoritat municipal -: Els qui ho volen tot

Detencions de sospitosos

Sant Adrià, 25. — Continuant les tempestes del gestor que no la calen dies anovant, el dissabte passat l'autoritat judicial del Municipi, reforçada per uns quants municipals, descobriren un depòsit en una casa del carrer de Girona d'efectius, perills, mantega i altres primeres matèries de procedència clandestina. Després d'estar de tots els gèneres trobats es detingueren.

Tot allò incautat era portat a l'Estació Tura, començant més o menys per "La Vigatana", la que avui ha retirat les moltes botigues que han tingut l'alludat i la seva família. Són reincidents en aquest gran delictu.

Dissabte va ésser auxilar, al dispensari municipal, de tendes de caràcter menys greus, Sebastià Xerta Beltran, de 27 anys d'edat, amb domicili al carrer de Valenti Almirall, número 14, per haver estat atropellat pel cotxe número 41894, de la matrícula de Barcelona, conduït per Juli Gonet Porcar.

A LLORET DE MAR

CLINICA MENTAL. — TORRE CAMPOERA

per a malalties mentals, croniques i agudes. Consultes: Telèfon 10. Mèdica director: reialment DOCTOR M. BERNAT I CARRERAS. Per a informes, adreçar-vos a la mateixa Clínica o a BARCELONA, av. d'Europa, 11, entre el 4 i el 5 de la tarda a la plaça de l'Estament, número 3 i 4.

No podem publicar les notepregades que no vingulin es crites en català i amb un ombre o signatura coneguda

ST. FELIU DE LLOBREGAT

Aixecament de clausura. — Alliberaments. — Varies

L'Agrupació Filològica, que està a l'obra per a l'edició del nou diccionari, a veure la seva obra, avança de seu passos.

— Es troben encara moltes, molt poques naves personals, els quals d'esquerra senyors Carles Mestres, Joan Vandellos, i Feliu Ribell, al·ludats tres vegades i vint cançons més, tots els acusats pels fets del dia 6 d'octubre.

— No cal dir el que celebren el seu alliberament.

— Resten encara a la Sòdel vint i vuit més encoratjats pels successos del 8 d'octubre.

— Organitzat pels serveis tècnics d'agricultura i ramaderia de la Generalitat de Catalunya, el vinent diumenge, dia 31, tindrà lloc en aquesta vila un Concurs per al millorament de l'hortans raga Prat. Hom repartirà importants premis en metalls a diversos lots.

L'HOSPITALET

Aclariment -: Billar -: Teatral

L'Hospitalet, 25. — Hem rebut una nota signada pel senyor Joan Niny i Vila en nom de la redacció del periòdic nacionalista local "Liberaltat", desmentint una nota apareguda al quinzenal "L'Espill", en la qual se deia que aviat tornaria a aparèixer "Liberaltat", però com a periòdic de determinat partit polític. En la nota, el senyor Niny fa constar d'una manera ben

ESTRANGER

Encara no hi ha Govern a Bèlgica

Brusselles, 24. — Van Zeeland, encarregat, com se sap, de constituir un nou Gabinet, ha declarat a primeres hores de la tarda que havia consultat amb diverses personalitats pertanyents als diferents partits polítics i que aquestes negociacions havien versat exclusivament sobre el programa del nou Govern.

Ha insistit especialment sobre el fet que aquest programa constituïa un conjunt coherent, que no pot ésser dividit, sinó que, al contrari, ha d'ésser realitzat en tota la seva integritat.

En les seves darreres declaracions a la premsa Van Zeeland no ha pretès amagar les dificultats que s'oposen a l'encarrec rebut de formar Govern.

Fa constar que les majors dificultats es presenten en els possibles col·laboradors extraparlamentaris. Ha afegit que aquesta tarda visitarà novament el rei.

Les dificultats provenen del fet que el senyor Van Zeeland ha refusat decidir-se a favor del manteniment del franc i el seu valor actual demostra que és el problema de la desvaloració del franc, el que realment està plantejant.

Sembla, en efecte, que el senyor Van Zeeland revela la gravetat de la crisi financera als caps de partit, però és difícil que aquests rectifiquin els compromisos a favor del manteniment del franc en el seu valor actual. Sembla que les majors dificultats no vénen de part dels socialistes.

El probable Govern

Brusselles, 25. — Segons rumors que circulen amb gran insistència als cercles polítics, en el nou Govern figuraran els senyors Vanderveelde, Hymans, van Overbergh, Devezé, de Man, Gerard, Delattre i van Isacker.

Es parla també d'altres personalitats, però els indicis sembla que són els que tenen més probabilitats fins ara. — Fabra.

Bolivia accepta la mediació de l'Argentina i Xile

Washington, 25. — El senyor Fines ha informat oficialment Welles que Bolívia accepta sense reserves les ofertes de mediació d'Argentina i Xile amb la garantia de cessació d'hostilitats i que espera que el Paraguai faci el mateix.

Es diu saber als cercles nord-americans que l'Argentina ha rebut del Paraguai unes manifestacions semblants, però que no contenen una decisió immediata, sinó que anuncien que el Govern d'Asunción està disposat a acceptar la dita oferta.

Welles ha expressat la seva satisfacció per aquestes bones notícies. — Fabra.

ELECCIONS A FRANÇA

Dorgères, secretari del Front Camperol, obtingut major nombre de vots

Blais, 25. — Una tingué lloc elecció per a substituir el diputat senyor Chaulemp, elegit senador. Aquestes eleccions despertaren molt interès perquè hi presentava M. Dorgères, secretari general del Front Camperol de l'Oest, nova agrupació socialista darrere d'aparició a França.

El senyor Dorgères ha obtingut 6.760 vots, el radical-socialista, 4.818, el socialista 2.619, el radical independent 942. Les eleccions hauran de repetir-se perquè cap dels candidats no ha obtingut la meitat dels vots emesos. — Fabra.

Nou incident italo-abissini

Roma, 26. — Ha estat publicat un comunicat oficial sobre un nou incident ocorregut a la frontera prop d'Omara, la nit del 23 al 24 d'aquest mes. Un grup abissini intentà passar la frontera i foren delinqüents per soldats italians. Després d'un tiroteig els italians es retiraren deixant un mort i armes. — Fabra.

Llegiu LA PUBLICITAT
Propagueu-la!

Polònia sota el règim autoritari de Pilsudski

La nova Constitució votada per 260 vots contra 135

Varsòvia, 25. — La nova constitució votada per la Dieta per 260 vots contra 135, ve a constituir el sistema polític del Govern autoritari marcat pel cop d'Estat del mes de maig de 1926.

Les característiques de la nova Constitució polonesa conferixen al president de la República poders molt extensos, fins al punt que les oposicions han declarat que cap monarca els temia majors. Certs actes presidencials no han d'ésser contrasignats per cap ministre; el President és el cap suprem de l'exèrcit, i decideix la guerra i la pau. La Dieta pot exigir la dissolució del Gabinet, però ha d'ésser votada per les dues Càmberes. El Senat, en una tercera part, és elegit pel president de la República.

La Dieta s'elegeix per cinc anys pel vot secret general i proporcional i comparteix amb el Govern la iniciativa legislativa i el vot del pressupost.

En realitat, no hi ha cap canvi en la pràctica, en relació al règim actual, puix que el mariscal Pilsudski, simple ministre de la guerra, continuarà exercint l'autoritat suprema. — Fabra.

Tota la premsa slòpica de la nova Constitució polonesa i considera la seva aprovació com un dels esdeveniments més importants registrats en la història de Polònia.

La Gaceta Polska publica un article del president del Consell senyor Kozłowski, en el qual es diu que la nova Constitució polonesa representa un triomf contra les dificultats interiors i exteriors.

L'òrgan militar "Polzka Zbrojna" fa ressaltar que el mariscal Pilsudski ha creat una Constitució, que ofereix excel·lents bases per a la grandesa de Polònia i per a donar a la nació la força que necessita.

En canvi la premsa d'oposició diu que la nova Constitució no correspon a les formalitats jurídiques dels plebiscits celebrats. — Fabra.

Mesures militars a França

Paris, 25. — La la sessió de la Cambra s'ha discutit la part de 1935 del programa naval.

El ministre de Marina, M. Priou, en la seva intervenció, ha declarat que França està lligada al Tractat de Washington i que està disposada a respectar-lo fins al 1937.

En el dit debat s'ha fet ressaltar que la marina francesa complia actualment amb alguns vauells de línia antiquats, tals com tres dreadnoughts, construïts el 1911 i altres dues unitats que compten actualment amb 19 i 22 anys d'existència.

Posat a votació el projecte de llei, ha estat aprovat per 453 vots contra 125. S'hi preveu la construcció d'un vauell de línia de 35.000 tones, de dos torpediners de 1.700. Així mateix s'ha decidit la construcció d'un segon vauell de línia de reposició per a una data posterior al 31 de desembre de 1935. — Fabra.

Paris, 25. — La Cambra ha aprovat per 453 vots contra 11 el projecte de llei sobre la defensa passiva contra els atacs aèris, que serà obligatòria a tot el territori.

Els que es neguin a l'execució dels exercicis passius, seran castigats amb multes o penes de presó.

En un projecte especial s'estableixen les mesures que es prendran perquè aquesta defensa passiva sigui més eficaç. — Fabra.

Paris, 25. — Per 453 vots contra 125 ha estat aprovat a la Cambra el projecte de construcció naval per a 1935.

Per aquest projecte el ministre queda autoritzat per a invertir les següents quantitats, dintre del marc dels pressupostos de 1935 a 1939.

785 milions per al navili de línia que es començarà a construir aquest any; 148 milions per als dos torpediners, i 132 milions per a peces de recanvi i reserva per a aquests unitats.

Les Comissions competents recomanaven aquestes mesures. Per una gran majoria fou rebutjat un intent dels socialistes d'ajornar el debat sobre el dit assumpte. — Fabra.

El viatge de Simon i Eden a Berlín

(Ve de la primera pàgina)

Els delegats anglesos donen per descomptada l'actitud conciliadora del canceller Hitler quant a la qüestió dels armaments. En canvi existeix una actitud equivocada en la qüestió de les garanties de seguretat.

S'ajornen les converses fins demà

Berlín, 25. — Les converses entre els ministres anglesos i el senyor Hitler han acabat a les 19.15 i han quedat ajornades fins demà.

Els periodistes han esperat, prop d'una hora a l'ambaixada d'Anglaterra l'arribada de sir John; però els ministres anglesos no han acudit a la dita ambaixada.

El comandant Breen, el seu Agregat de premsa, s'ha limitat a llegir als representants de la premsa, a les 19.30, un comunicat que declara en substància el següent:

El canceller ha rebut aquest matí, a presència del ministre d'Afers Estrangers, baró von Neurath, els senyors John Simon i Eden.

Les converses d'aquest matí i d'aquesta tarda han versat sobre alguns punts essencials en el comunicat franco-anglès de 3 de febrer.

Aquestes converses continuaran demà.

Un comentari Havas

Berlín, 25. — L'enviat especial de l'Agència Havas indica que els ministres anglesos observen la discreció més absoluta, sobre les converses que s'han celebrat a la Cancelleria del Reich.

No obstant, es creu saber que sir John Simon, després d'escollir l'expressió del Führer, i en el que es refereix al problema de la limitació d'armaments, ha preguntat si s'hauria de pensar en l'eventualitat de mesures violentes al territori de Memel.

Segons es creu, el senyor Hitler ha contestat afirmativament, però ha destacat que Memel seguirà essent un punt neuràlgic, mentre continui la violació del present Estatut.

En el que es refereix al problema austriac, cap resposta precisa pot ésser oferta a la qüestió de saber a quina autoritat pertany el determinar si hi ha o no hi ha ingerència als assumptes interiors d'Austria.

Finalment, sir John Simon s'ha preocupat de determinar la raon per la qual el Reich segueix essent hostil al projecte del Locarno oriental.

Informacions oficiosos

Berlín, 25. — Segons algunes informacions, el senyor Hitler en la conversa mantinguda aquest matí amb els ministres britànics, ha confirmat una vegada més les seves intencions pacífiques i s'ha manifestat disposat a concertar un Conveni sobre limitació d'armaments, basat en la igualtat d'edrets i la seguretat garantida per a tots.

Segons sembla, ha fet al·lusió a l'existència d'aliances que Alemanya ha de tenir en compte en allò que fa referència a la seva seguretat, i després ha manifestat que Alemanya no tindrà inconvenient a concertar Pactes de no agressió amb els seus veïns, i a reforçar el Pacte de Locarno amb un conveni aeri.

En allò que fa referència al Pacte danubià, Alemanya no acceptaria cap conveni que permetés el manteniment de l'hostilitat que hi ha entre Alemanya i Austria o per qualsevol altra potència que pogués immiscuir-se en la política interior d'Austria.

Pel que es refereix a Ginebra, Alemanya posa com a condició prèvia per al seu reintegrar en la Societat de les Nacions el reconeixement ple de la seva igualtat de dret. — Fabra.

El que diuen els mitjans britànics

Berlín, 25. — En els cercles britànics ben informats i amb respecte a les converses anglo-alemanyes, es recorda l'estada de Berlín durant els darrers mesos de diversos emissaris oficiosos anglesos, entre ells Lord Lothian, personalitat liberal molt influent, que en tornar a Londres va publicar diferents articles defensant el punt de vista que Anglaterra, o bé havia de sugar un acord d'ecol·laboració amb Alemanya, o mantenir-se al marge de les querelles germano-franceses.

La deducció que es fa als dits cercles de la tasca d'aquests emissaris, es tradueix en una certa hostilitat contra la U. R. S. S. per considerar-se-la, per raons morals com a enemiga irreconciliable, i a aquest respecte s'expressa la creença que fins i tot s'ha arribat a parlar de la possibilitat d'un pacte anglo-americà-germano de garantia mútua contra l'agressor, precisant-se que no aniria en cap manera dirigit contra França, i reconeixent-se una vegada més les fronteres occidentals del Reich, així com les de Polònia, Txecoslovàquia, Bèlgica i Holanda. — Fabra.

Els punts de vista de la delegació britànica

Berlín, 24. — Una personalitat que està molt en contacte amb la Delegació britànica ha precisat a l'enviat especial de l'Agència Havas l'esperança que s'ajustaran els ministres anglesos durant les converses anglo-alemanyes.

Aquesta personalitat ha declarat que

els negociadors britànics estan inspirats pel sentiment que laboren, no tan solament per a exercir una mediació, sinó també per a garantir l'esdevenidor del seu imperi i la vida del seu poble.

Tenint en compte que ningú no pensa declarar la guerra a Alemanya, per a detenir el seu rearmament no hi ha més que un camí obert, que és el de fer que Alemanya torni al context de potències, per a laborar amb elles en totes aquestes mesures encaminades a la consolidació de la pau.

Sense perjudicar el resultat de les converses de Berlín, es pot predir que la tornada del Reich a la Societat de Nacions és, sens dubte, el resultat essencial que es permet pels representants anglesos.

També es tractarà dels pactes orientals i danubià, però a condició que qui aporti la seva signatura ho faci sense reticències de cap mena, per tal d'evitar que després puguin ésser mutilats, com ha ocorregut amb el Tractat de Versailles.

En el que es refereix al rearmament, concentraran els seus esforços en la limitació del material, per considerar que és molt més fàcil i preferible que el dels efectius.

Finalment, al seu judici, res no podria produir un efecte més feliç que la signatura del conveni aeri, que vindria a completar els acords de Locarno.

En els cercles anglesos ben informats s'insisteix en el fet que Anglaterra cerca la seva seguretat precisament en la reconciliació europea. Si fracassa, la cercarà en un atancament amb els països fidels als principis de cooperació internacional.

Per últim s'indica en els dits cercles que el Llibre Blanc continua conservant tot el seu valor.

Inquietud a París

París, 25. — Els diaris d'aquest matí manifesten alguna inquietud per les converses de Berlín, davant la manobra alemanya de separar Anglaterra de França i Itàlia.

Es creu que Alemanya farà certes concessions a les peticions angleses, però bé que moltes d'elles seran només de pura fórmula. Certes realitats sobre les que especula Alemanya i que semblen trobar algun acolliment a Londres, difícilment seran acceptades per França.

"Le Petit Parisien" escriu que encara que es impossibilita prevoure el resultat de les converses, no s'ha de tenir molta imaginació per a veure que el Reich farà proposicions encaminades a seduir Anglaterra, entre les quals el plat fort acrí l'oferta callosa d'adhésió al Pacte de Locarno i un límit en els seus armaments. La tàctica alemanya consisteix en realitzar a crear un refredament a les relacions franco-britàniques.

"Le Journal" escriu: "Alemanya no refusarà entrar en negociacions per a la limitació d'armes ofensives, a condició que la limitació sigui igual per a tots, amb la qual cosa, en realitat, pretendria una superioritat numèrica, assegurada pel servei obligatori, sobre tots els seus veïns."

Aquest diari acaba dient que la real preocupació d'Alemanya és l'acostament de França amb la U. R. S. S. i que, a condició de limitar l'Exèrcit soviètic, el Reich faria importants condicions.

Un banquet als ministres anglesos

Berlín, 25. — Al banquet oficial que ha estat ofert a la Delegació britànica pel ministre d'Afers Estrangers, von Neurath, han assistit 80 persones, entre elles els ministres del Reich, i ha estat presidit pel Führer.

Hongria seguirà l'exemple d'Alemanya

Budapest, 25. — En un discurs electoral que ha pronunciat el President del Consell, senyor Gombos, ha declarat que, després del gest d'Alemanya, Hongria presentarà una reivindicació anàloga davant la Societat de Nacions.

Esperem — ha dit — obtenir satisfacció, gràcies al suport d'Itàlia de tots els països que s'han mostrat fins ara amics d'Hongria.

Les mesures militars italianes

Roma, 25. — Referint-se a les mesures militars adoptades per Itàlia, el periòdic "Stampa" diu que el reconeixement d'una igualtat jurídica per a Alemanya en el que es refereix als armaments, ha de servir de base a una política de pau i col·laboració, a menys que es pretengui transformar aquesta igualtat en una superioritat efectiva respecte als altres països.

El "Corriere della Sera" diu que el país té dret a saber que la seva seguretat està sòlidament protegida contra tota sorpresa que pogués arribar de l'exterior.

La "Gazzetta del Popolo" expressa la convicció que les mesures militars adoptades facilitaran molt la tasca de la diplomàcia.

Discurs de Flandin

París, 25. — En l'acte de la inauguració del nou edifici municipal de Vincennes el President del Consell, senyor Flandin, ha pronunciat un important discurs, en el qual ha fet una nova crida al

pais en favor de la unió de tots els ciutadans francesos, davant la gravetat dels actuals moments i perquè recolzin la tasca internacional que ve descabellant el Govern.

El President del Consell ha dit en substància:

"Tinguem confiança en la nostra pròpia força. Durant quinze anys França ha despesat milers de milions per a la defensa nacional. No hem despesat en aquestes sumes enormes. Els francesos tenen arrelat en el més profund de la seva ànima el patriotisme."

Belgrad, 25. — El senyor Titulescu ha arribat, a dos quarts de dotze, a aquesta capital, on romandrà fins demà a la tarda.

A l'estació esperaven el senyor Titulescu el senyor Jevditch, amb la seva esposa, els ministres de Romania, Turquia, Txecoslovàquia i Grècia, així com alts funcionaris de la Presidència del Consell i del ministeri d'Afers Estrangers.

Missatge de Litvinov

París, 24. — El senyor Litvinov, comissari d'Afers Estrangers, ha telegrafiat al senyor Laval per a expressar-li el gran plaer amb què espera el seu pròxim viatge a Moscou.

La defensa de les fronteres txecoques

Praga, 25. — De font autoritzada es desmenten les notícies segons les quals en el darrer Consell de ministres s'havia acordat l'adopció de mesures per a la defensa de les fronteres de Txecoslovàquia. Aquestes mesures havien estat ja anunciades en el seu temps, i foren preses progressivament, i des de fa diversos anys que formen part del programa de reforç de la defensa nacional.

normalitat, els veritables republicans res no tenen a fer en elles, puix que estimaran la convocatòria com un atac més a la consciència nacional.

Es refereix després a la unió de tots els republicans, sense transigències ni personalismes, puix que el que és debat en aquesta luita és la llibertat dels nostres fills i la dignificació de la independència de la República. Per tant cal anar a la unió més estreta de tots els republicans per a poder fer front a les dretes amb probabilitats de triomf.

Tots els oradors foren molt aplaudits i al final es donaren visques a Martinez Barrio, González Peña i al partit socialista-verde, Hymans, van Overbergh.

DE MADRID

La crisi metal·lúrgica

Madrid, 25. — Es diu que en la indústria metal·lúrgica l'atur arribà al 70 per 100 dels obrers. Aquestes són les dades que dona una nota del Sindicat Metal·lúrgic.

Considera el Sindicat Patronal que no s'afavorirà més que la siderúrgia, deixant oblidada la metal·lúrgia transformadora. Propugna per la rebaxa dels aranzels, puix que les tarifes vigents impedeixen l'entrada de ferro estranger.

Acaba demanant que les obres que projecta el Govern per a donar feina als metal·lúrgics no es portin a efecte amb una envergadura que impedeixi d'arribar a aquests els modestos industrials.

Miting d'Unió Republicana a Sevilla

Sevilla, 25. — S'ha celebrat un miting d'Unió Republicana, amb assistència de nombrosos públics.

En primer lloc ha parlat el doctor Pueyes, el qual ha fet la presentació dels oradors.

Després ha fet ús de la paraula el senyor Ferran Valera, el qual s'ha referit al règim de silenci a què està condemnada la premsa per la censura, i l'ha combatuda. També ha combatut la falta de garanties i d'immunitat parlamentària, posant com a exemple d'aquesta falta de garanties la detenció del senyor Azaña.

S'ha referit després a les dretes, les quals ha atacat durament, dient que el seu paper és de separadores. Ha advocat per la unió dels republicans autèntics. Ha alludit la labor de l'actual Govern, la qual diu que no pot ésser tinguda en compte per la República.

Després ha parlat el senyor Pedro Rico, el qual ha dit que calia anar a la reconquesta del sentit republicà que va aparèixer el 14 d'abril. Parlant de les dretes ha dit que prostitueixen la base damunt la qual se sosté la República.

Parla de les Corts Constituents i elogia la labor que van realitzar, tot comparant-la amb la que descabellen les Corts actuals.

Censura la destitució del Municipi i els nomenaments de Comissions gestores.

Finalment, parla el senyor Antonio Lara. Ataca les dretes i diu que l'única fortalesa de l'Estat no és en la violència ni en la repressió, sinó en l'estricta subordinació del deure i en l'estricta subordinació a la justícia en tots els ordres.

Diu que els populistes-agraris torpedegen al Parlament els projectes que presenten els seus propis representants al Govern.

Finalment, parla el senyor Antonio Lara. Ataca les dretes i diu que l'única fortalesa de l'Estat no és en la violència ni en la repressió, sinó en l'estricta subordinació del deure i en l'estricta subordinació a la justícia en tots els ordres.

Diu que els populistes-agraris torpedegen al Parlament els projectes que presenten els seus propis representants al Govern.

Sigui vostè
tal com
desitja
ésser

pólvor
coloni
extrait
MADERAS
ORIENTE
MYRURGIA

Darrera Hora

DE MADRID

La crisi metal·lúrgica

Madrid, 25. — Es diu que en la indústria metal·lúrgica l'atur arribà al 70 per 100 dels obrers. Aquestes són les dades que dona una nota del Sindicat Metal·lúrgic.

Considera el Sindicat Patronal que no s'afavorirà més que la siderúrgia, deixant oblidada la metal·lúrgia transformadora. Propugna per la rebaxa dels aranzels, puix que les tarifes vigents impedeixen l'entrada de ferro estranger.

Acaba demanant que les obres que projecta el Govern per a donar feina als metal·lúrgics no es portin a efecte amb una envergadura que impedeixi d'arribar a aquests els modestos industrials.

Miting d'Unió Republicana a Sevilla

Sevilla, 25. — S'ha celebrat un miting d'Unió Republicana, amb assistència de nombrosos públics.

En primer lloc ha parlat el doctor Pueyes, el qual ha fet la presentació dels oradors.

Després ha fet ús de la paraula el senyor Ferran Valera, el qual s'ha referit al règim de silenci a què està condemnada la premsa per la censura, i l'ha combatuda. També ha combatut la falta de garanties i d'immunitat parlamentària, posant com a exemple d'aquesta falta de garanties la detenció del senyor Azaña.

S'ha referit després a les dretes, les quals ha atacat durament, dient que el seu paper és de separadores. Ha advocat per la unió dels republicans autèntics. Ha alludit la labor de l'actual Govern, la qual diu que no pot ésser tinguda en compte per la República.

Després ha parlat el senyor Pedro Rico, el qual ha dit que calia anar a la reconquesta del sentit republicà que va aparèixer el 14 d'abril. Parlant de les dretes ha dit que prostitueixen la base damunt la qual se sosté la República.

Parla de les Corts Constituents i elogia la labor que van realitzar, tot comparant-la amb la que descabellen les Corts actuals.

Censura la destitució del Municipi i els nomenaments de Comissions gestores.

Finalment, parla el senyor Antonio Lara. Ataca les dretes i diu que l'única fortalesa de l'Estat no és en la violència ni en la repressió, sinó en l'estricta subordinació del deure i en l'estricta subordinació a la justícia en tots els ordres.

Diu que els populistes-agraris torpedegen al Parlament els projectes que presenten els seus propis representants al Govern.

Finalment, parla el senyor Antonio Lara. Ataca les dretes i diu que l'única fortalesa de l'Estat no és en la violència ni en la repressió, sinó en l'estricta subordinació del deure i en l'estricta subordinació a la justícia en tots els ordres.

Diu que els populistes-agraris torpedegen al Parlament els projectes que presenten els seus propis representants al Govern.

DE L'ESTRANGER

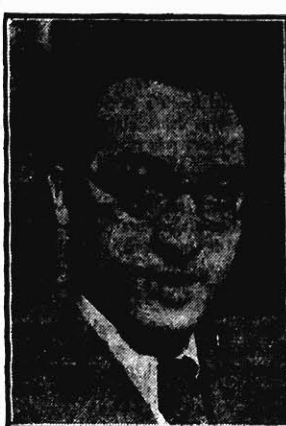
Nou ministeri belga

CINEMA

DISSABTE A L'OLYMPIA

Estrena de l'opereta
"El mundo de la
luna"

En l'opereta *El mundo de la Luna* estrenada dissabte a l'Olympia, hi ha coses que estan bé i són francament acceptables, d'altres que podrien estar bé i no ho estan, i d'altres, en fi, que no estan bé ni és fàcil que ho estiguin mai.

JAUME MESTRES

director de l'orquestra de l'Olympi

Entre les primeres, cal esmentar la partitura i la seva interpretació. El mestre Ivan Darcleé, del qual s'ha dit que portava sang del famós compositor Leoncavallo a les venes, escriví uns números de música molt agradables a l'orella, ben construïts tècnicament i d'una força moderna. Es té la impressió, sentint-los, que no són prou originals, però és una impressió que dura només uns moments inicials; passats aquests moments — recordem, per exemple, un començament que sembla arrancat de *No, no, Nannette* —, el músic segueix pel seu compte. Volem repetir, de totes maneres, que la partitura té melodies i ritmes que plauen, i, en fer-ho constar, volem també assenyalar que no arriba a competir amb la major part d'òperes produïdes pels vint anys dels anys 30, data en què *El mundo de la Luna* fou estrenada a Itàlia, per diversos compositors hongaresos i americans. Quant a la interpretació, excel·lent.

I anem al llibre. El llibre de *El murmur* do de la Lluna entra de pic a les coses que ni estan bé ni és fàcil que ho estiguin mai. El tema és vell i poc simpatíctic, i està desenvolupat en forma igualment antiquada i gens divertida. El traductor, senyor Algarra Díaz, e un discurs que pronuncià al final de la representació, digué que de les falles del llibre era ell l'únic responsable.

l'únic? Tant com l'únic, potser no. És el senyor Borrell; hauria de carregar bascs tant la responsabilitat. Però és evident que de l'escassa gràcia del llenguatge i els personatges s'anomenen Epaminonda, Don Homebone, etc., com en el temps del "Madrid Cómico" — i d'extensió desmesurada dels diàlegs es té el senyor Algarra Díaz molta culpa.

Resten les coses que podrien estar bé i no ho estan. Són moltes, i d'elles no és pas responsable l'empresa a la qual no és possible demanar més del que sabem que ha fet. No estan bé i podrien estar-ho, el decorat, els vestits, les evocacions dels conjunts i alguna interpretació alladada d'alguna figura de primer rang. Els artistes, però, treballaren amb gran voluntat, i no creiem just insistir en aquest capítol de censura. L'alegria d'una Emilia Aliaga ho compensa tot, fins el discurs imprecis de

ra 1 Campsaullines, Montero, Andebu
113 1 Marquez, 1 Ricard Arenys, Gra
modista M. de Guadua. 8 benefici

200 Most Available

telers i cafeters. — El Síndic

...a fer la inspecció i responen

THEATRES

QUE VOS PRÉSENTE LE MEILLEUR
SIGNÉ ■

Una sessió positiva

FEMINA

Els deu films projectats en la

Els deu films projectats en la sessió de dijous són tots remarcables, si bé l'excessiva durada de la sessió en un programa tan extens ens perdonarà que no dediquem a alguns d'ells l'atenció que es mereixen, puix que s

AVUI **La patrulla perdida** AL **COLISEUM**

- obligat; naturellement, la so

cio forà més difícil i el f
més exposat. Fotogràficament
perfecte i el guió del film.
amb molta traça, sap valo
tots els innombrables efec
que dintre les millors nor
cinematogràfiques s'han empi
"Pluja". Un recull d'efec
fotogràfics de l'aigua de plu
un recull molt complet i

Charles
COLBERT

Dram
tempe
fuós e
un co
de mar
i ama

sempre respon a una visió a-
tament cinematogràfica. Les
nes de presentar-nos efectes
versos fa que n'hi hagi alg
que malgrat estar ben acor-
guits no tinguin dins el mun-

intencionat, amb el qual l'auto

"Ombres". El mateix que el film anterior s'ha fet en aquell. S'han recollit els efectes de valor tan cinematogràfic com són les ombres. Fotogràficam-

El veritable film que espereu...

FRULLA

PERU

Un film RADIO... Naturalment

Una bona actuació dels petits nedadors

En la primera jornada disputaron el equip A. 37.

Ahir tingué efecte, al terreny del Barcelona, l'homenatge a Josep Gironès

Et Barcelona, quan juga amb l'Espanyol, no sembla el mateix, fent-ho és el pesombre de Nogué, constituint la defensa de l'Espanyol un obstacle molt seriós per als correctes dausters del Barcelona. Hereu i Pérez, quan són el davanter del Barcelona, tot és atacar els seus, donar empentes i fer tot el possible per aletoritzar-los. Això dona els seus resultats, i ahir es va veure clar. Unicament Trullas, el meu més júnior, era el que no els tenia por i tot, el que podia davant la forta

E: Barcelona tenia també superatòr sobre l'Espanyol. L'equip blanc-grana, ultra trobar-se millor classificat, palesava en el seu conjunt una moral més sòlida que la de l'equip blanc-blau. En les darreres actuacions, l'equip campió de Catalunya si en alguna cosa s'ha fet remarcar ha estat precisament en sentit favorable; en canvi, l'Espanyol en les seves actuacions ha demostrat un descens de for-

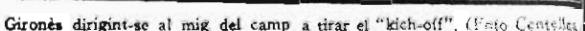
Gianollers	15	9	1	5	41	27	19
Sants	15	9	1	5	32	21	19
Terrassa	15	9	1	5	32	22	19
Malilla	15	6	4	5	32	29	16
Horta	15	7	2	6	32	30	16
Sant Andreu	15	6	4	5	32	25	16
Marfatinense	15	6	1	9	20	30	11
Europa	15	5	1	9	20	30	11
Lluç	15	4	3	9	19	30	11
Tàrraga	15	5	0	10	25	40	10

La pugna entre el Barcelona i l'Español de diumenge es pot observar a través de dos punts de vista diferents. Un fa referència a l'equip que va demostrar posseir millor conjunt, el que va palear en les jugades una mica millor qualitat de joc, el que va donar-li més punts.

Totom va guanyar en el partit de diumenge. Els Clubs han avançat en la classificació, principalment el Barcelona, que per poc que les podria quedar en quart lloc, classificació discreta que ja seria passable. I l'Espanyol ha salvat un dia més d'acostament a la cua.

La davantera del Barcelona, a base principalment de Ventolrà i Escoda, el joc que realitzava era més atàctic, més depurat; li mancava solament un xic més de decisió quan es trobava en la línia defensiva contrària. Tal vegada si l'Espanyol no tingués aquesta defensa tan perillosa i "correcta", sino preguntem-ho a Ventolrà que va resultar "arcaridat" per Pérez, i la tasca magnífica en tots conceptes del joc Martorell, possiblement el Barcelona en aquest trenta primers minuts hauria aconseguit un avantatge que sobre el terreny de joc era indiscutiblement pesat de manifestar.

Les actuacions dels dos conjunts ja les hem comentades. En l'aspecte individual, del Barcelona, cal esmentar Nogué, el qual va actuar amb decisió, encert i seguretat. Tal vegada se li podria retreure el gol que va marcar Edelmiro Ff, però la seva actuació fou perfecta. De la defensa, ja no podem pas dir el mateix. La parella Rafa-Alcoriza, al costat d'una jugada excepcional, va tenir després al-

Una gran actuació catalana

empenhades en el triomf de l'adversari».

El lectorat ens parla de grans transicions dedicades als nostres redemptors, oacions sòcres provocades per l'emergència; els encerts que demostraran el filiar de la seva actuació; ens parla també de la magnitud de la superba reacció experimentada a la segona part.

Han sorgut homes d'italians afins de dues minuts de la primera part, mitjà de Vicenza, ben transformats a Abbia.

A la segona part els italians han estat un acompanyar per obra de Pundelstev i l'alt el malici jugant la transició.

L'atracament del jenyor Valana el va remenar bé. Unicament va tenir un defecte: deixar que el jugador pugues demostrar la seva superioritat física. Al Nord és sabut que aquesta modalitat, sense arribar mai a la duresa, es practica en tots els països. A casa nostra, però, e' nostres jugadors no li estan acostumats. Així que s'els deixa fer, i més tractant-se d'una partida de l'apassionament que sempre tenen els Barcelona-Espanyol, les coses canvien.

FIOL **Av. 14 d'Abril, 418**

Cartelera del Cinema

COLISCEUM
 AVUI: Terda, a les 6.30, a les 10
 ENTRE QUARUS (còmics)
 REVISTA PARAMOUNT
 BETTY EN EL PAIS DE LAS
 TONTERIAS (dibuixos)
LAPATRULLA

SPLENDID CINEMA
 Gaudí de Sant. 217 - Telèfon 50015
 AVUI: Colossal programat
 REVISTA FOX, explicada en espanyol
 EL LOCO AVIADOR
 per Henry Kendall
 La deliciosa comèdia
ATLANTIC HOTEL

PERDIDA
per Victor Mc Laglen i Boris Karloff
(Producció Radio)

METROPOL
Lliria, 116 Telèfon 91222
AVUI: Tarda, a les 4. Nit, a les 10
2 grans èxits, 2
La graciosa comèdia moderna
Contigiu a la estratosfera

per la simpàtica Anny Ondra
i Mathias Wienmann
LA MHA DEL BANQUERO (dib. SONOFF)
FRA DIAVOLO
estupenda producció M. G. M. En Espanyol,
per Stan Laurel, Oliver Hardy i el gran
cantant Denis King

SALÓ VICTORIA
València, 289 - 291 :: Telèfon 72366
AVUI, dimarts, Tarda, a les 4. Nit, 9'30
SUSAN TIENE un secreto
gran producció espanyola per Rosita Díaz
i Yvonne Yaffar

la magnífica creación de Willy Forst
SECRETO QUE QUEMA

WARYLAN

Plaza Urquiza 8 Teléfon 2188
Tarda, continua: 3'30, 5'30 y 7'30 Nlt, 10
NOTICIAS "BAVARIA FILMS"
LA CASA LIGERA (dibujos)

La familia lo desea

per Adolf Wohlbrück, Renate Möller
y Georg Alexander
Rutaca: 3'30, 5'30, 7'30, 9'30, 11'30

Anger... l'exit dels Axlis

La Dolorosa

grandiosa superproducció espanyola. Maza
na creació de Rosita Díaz, Mary Amparo
Bosch i Agustí Godoy
Partitura musical de l'Il·lustre mestre Ben-
rano. Les dues grans creacions de la gen-
til estrella Rosita Díaz

SALONS CINAES

TEATRE TIVOLI
4 tarda i 10 nit
"Imitació de la vida", Claudette Colbert
Còmica i Dibuixos

CAPITOL
4 tarda i 9'45 nit
"El noveno mandamiento": "El es ella"

Dufala, a les 12.00 i les 1.30. 1.45
Fantasia
 AVUI: Tarda, a les 4. Nit, a les 10
 Gran èxit de l'emocionant film documental
 MALACA (atacat pels cocodrils)
cine Paris

Sempre el programa més atracciu
 Tarda, 1.30 Nit, 9.45
 Revistes **PATHE i FEMENINA**
El Club de media noche
 (Clive Brook i George Raft) en la
 Elia amb el seu gran paper de

**LA HERMANA
SAN SÚLPICIO**

en espanyol, per imperio Argentina
VOLGA EN LLAMAS
 per Albert Préjean
UN PAR DE TIOS

CINEMA ESPALAI
NOTICIERA FOX
EL ARRABAL Nova York (español)
per Wallace Roney, en español
LA MUJERCITA DE UN GRAN SEÑOR
per Kate de Nagy
RAPTO
per Dita Parlo i G. Vidor

CINEMA RAMBLAS
Rambla del Centre, 86 - Telèfon 18872
AVUI: NATURAL, COMICA I DIBUIXOS
ALMA DE RASCACIELOS
per Maureen O'Sullivan
EL HIJO DE KONG
per Robert Armstrong
Sessió continua

GRANJA ROYAL
AVUI de 10 a 12 nit
Concert Extraordinari
per l'ensemble Jorup
PASQUAL ALBERO
I el SEXTET TOLDRA
DEMA, Festival Wagner

BOXA -- OLYMPIA
Demà, nit, a les 10'15
FREDDY MILLER
campió del món
LLUIS QUADRINI
ex campió d'Europa
General: QUATRE pessetes

2. Cois, Medicina.
3. J. M. Angel, Medicina.
4. Ballester, Dret.
5 per 400 rellevaments:
1. Tècnics (Salses, Franc, Joa-
noia, Luquel), 3' 59".
2. González I; 3. Novell, i 4. Barra-
fort.
800 metres lliures:
1. Boada, 2. 23 s. 3-10 (U. A. Ty)
2. Boigues, 3. Boada, i 4. González I.
Rellevaments 4 per 100:

2. Escola del Treball, 1.
3. Medicina, 1.
4. Dret, 1.
PUNTUACIO TOTAL: 1.
1. Escola de Tecnes, 130 punts.
2. Facultat de Medicina, 101.
3. Escola del Treball, 76.
4. Enginyers, 5.
5. Dret, 1.
6. Normal, 1.
7. Batxillers, 1.
8. Arquitectes, 1.

LA U. A. TERRASSA VENÇ EL C. D'E. I EXCURSIONS

Al camp de la Bordeta se celebrà diumenge un matí entre la U. A. de Terrassa i el Centre d'Esports i Excursions. Fou molt disputat, i s'hi registraren algunes interessants matri-

ques.

Acció Atlètica es féu càrrec de l'organització, que fou excel·lent.

Les marques registrades foren les següents:

80 metres lliures:

1. Pinyol, 10 s. 3-10 (C. d'E.).
2. Carreres, 10 s. 4-10 (U. A. T.).
3. Comes (C. d'E.), i 4. Boada (U. A. T.).

Llançament del pes:

1. Vives, 9'43 m. (U. A. T.); 2. Cardús; 3. Nonell, i 4. Comes.

Algúria:

1. Gonzàlez, 1'60 m. (U. A. T.); 2. Soler; 3. Cardús, i 4. Cruz.

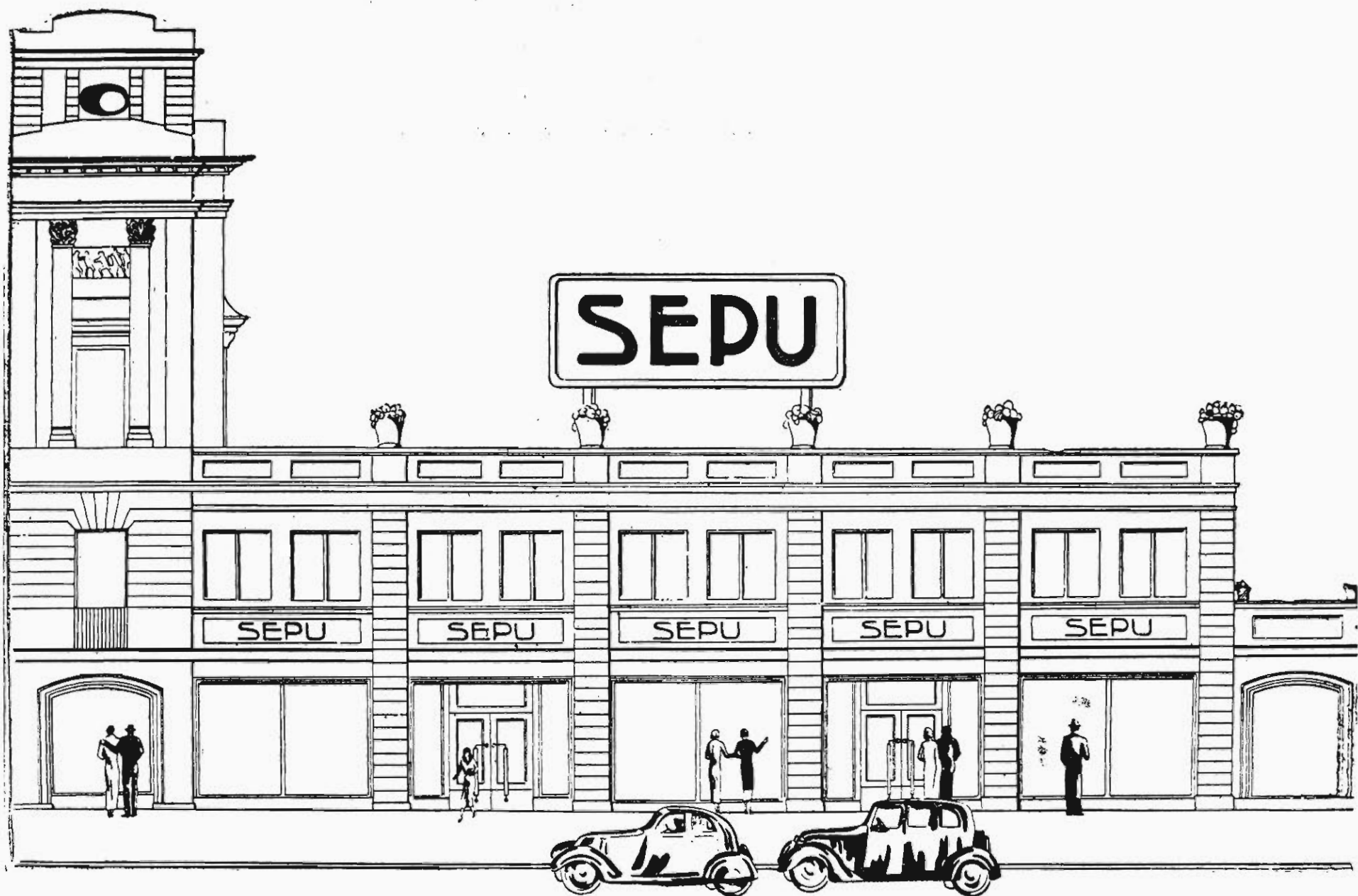
Balt de perxa:

1. ... (U. A. T.); 2. ... (U. A. T.); 3. ... (U. A. T.); 4. ... (U. A. T.); 5. ... (U. A. T.); 6. ... (U. A. T.); 7. ... (U. A. T.); 8. ... (U. A. T.); 9. ... (U. A. T.); 10. ... (U. A. T.); 11. ... (U. A. T.); 12. ... (U. A. T.); 13. ... (U. A. T.); 14. ... (U. A. T.); 15. ... (U. A. T.); 16. ... (U. A. T.); 17. ... (U. A. T.); 18. ... (U. A. T.); 19. ... (U. A. T.); 20. ... (U. A. T.); 21. ... (U. A. T.); 22. ... (U. A. T.); 23. ... (U. A. T.); 24. ... (U. A. T.); 25. ... (U. A. T.); 26. ... (U. A. T.); 27. ... (U. A. T.); 28. ... (U. A. T.); 29. ... (U. A. T.); 30. ... (U. A. T.); 31. ... (U. A. T.); 32. ... (U. A. T.); 33. ... (U. A. T.); 34. ... (U. A. T.); 35. ... (U. A. T.); 36. ... (U. A. T.); 37. ... (U. A. T.); 38. ... (U. A. T.); 39. ... (U. A. T.); 40. ... (U. A. T.); 41. ... (U. A. T.); 42. ... (U. A. T.); 43. ... (U. A. T.); 44. ... (U. A. T.); 45. ... (U. A. T.); 46. ... (U. A. T.); 47. ... (U. A. T.); 48. ... (U. A. T.); 49. ... (U. A. T.); 50. ... (U. A. T.); 51. ... (U. A. T.); 52. ... (U. A. T.); 53. ... (U. A. T.); 54. ... (U. A. T.); 55. ... (U. A. T.); 56. ... (U. A. T.); 57. ... (U. A. T.); 58. ... (U. A. T.); 59. ... (U. A. T.); 60. ... (U. A. T.); 61. ... (U. A. T.); 62. ... (U. A. T.); 63. ... (U. A. T.); 64. ... (U. A. T.); 65. ... (U. A. T.); 66. ... (U. A. T.); 67. ... (U. A. T.); 68. ... (U. A. T.); 69. ... (U. A. T.); 70. ... (U. A. T.); 71. ... (U. A. T.); 72. ... (U. A. T.); 73. ... (U. A. T.); 74. ... (U. A. T.); 75. ... (U. A. T.); 76. ... (U. A. T.); 77. ... (U. A. T.); 78. ... (U. A. T.); 79. ... (U. A. T.); 80. ... (U. A. T.); 81. ... (U. A. T.); 82. ... (U. A. T.); 83. ... (U. A. T.); 84. ... (U. A. T.); 85. ... (U. A. T.); 86. ... (U. A. T.); 87. ... (U. A. T.); 88. ... (U. A. T.); 89. ... (U. A. T.); 90. ... (U. A. T.); 91. ... (U. A. T.); 92. ... (U. A. T.); 93. ... (U. A. T.); 94. ... (U. A. T.); 95. ... (U. A. T.); 96. ... (U. A. T.); 97. ... (U. A. T.); 98. ... (U. A. T.); 99. ... (U. A. T.); 100. ... (U. A. T.); 101. ... (U. A. T.); 102. ... (U. A. T.); 103. ... (U. A. T.); 104. ... (U. A. T.); 105. ... (U. A. T.); 106. ... (U. A. T.); 107. ... (U. A. T.); 108. ... (U. A. T.); 109. ... (U. A. T.); 110. ... (U. A. T.); 111. ... (U. A. T.); 112. ... (U. A. T.); 113. ... (U. A. T.); 114. ... (U. A. T.); 115. ... (U. A. T.); 116. ... (U. A. T.); 117. ... (U. A. T.); 118. ... (U. A. T.); 119. ... (U. A. T.); 120. ... (U. A. T.); 121. ... (U. A. T.); 122. ... (U. A. T.); 123. ... (U. A. T.); 124. ... (U. A. T.); 125. ... (U. A. T.); 126. ... (U. A. T.); 127. ... (U. A. T.); 128. ... (U. A. T.); 129. ... (U. A. T.); 130. ... (U. A. T.); 131. ... (U. A. T.); 132. ... (U. A. T.); 133. ... (U. A. T.); 134. ... (U. A. T.); 135. ... (U. A. T.); 136. ... (U. A. T.); 137. ... (U. A. T.); 138. ... (U. A. T.); 139. ... (U. A. T.); 140. ... (U. A. T.); 141. ... (U. A. T.); 142. ... (U. A. T.); 143. ... (U. A. T.); 144. ... (U. A. T.); 145. ... (U. A. T.); 146. ... (U. A. T.); 147. ... (U. A. T.); 148. ... (U. A. T.); 149. ... (U. A. T.); 150. ... (U. A. T.); 151. ... (U. A. T.); 152. ... (U. A. T.); 153. ... (U. A. T.); 154. ... (U. A. T.); 155. ... (U. A. T.); 156. ... (U. A. T.); 157. ... (U. A. T.); 158. ... (U. A. T.); 159. ... (U. A. T.); 160. ... (U. A. T.); 161. ... (U. A. T.); 162. ... (U. A. T.); 163. ... (U. A. T.); 164. ... (U. A. T.); 165. ... (U. A. T.); 166. ... (U. A. T.); 167. ... (U. A. T.); 168. ... (U. A. T.); 169. ... (U. A. T.); 170. ... (U. A. T.); 171. ... (U. A. T.); 172. ... (U. A. T.); 173. ... (U. A. T.); 174. ... (U. A. T.); 175. ... (U. A. T.); 176. ... (U. A. T.); 177. ... (U. A. T.); 178. ... (U. A. T.); 179. ... (U. A. T.); 180. ... (U. A. T.); 181. ... (U. A. T.); 182. ... (U. A. T.); 183. ... (U. A. T.); 184. ... (U. A. T.); 185. ... (U. A. T.); 186. ... (U. A. T.); 187. ... (U. A. T.); 188. ... (U. A. T.); 189. ... (U. A. T.); 190. ... (U. A. T.); 191. ... (U. A. T.); 192. ... (U. A. T.); 193. ... (U. A. T.); 194. ... (U. A. T.); 195. ... (U. A. T.); 196. ... (U. A. T.); 197. ... (U. A. T.); 198. ... (U. A. T.); 199. ... (U. A. T.); 200. ... (U. A. T.); 201. ... (U. A. T.); 202. ... (U. A. T.); 203. ... (U. A. T.); 204. ... (U. A. T.); 205. ... (U. A. T.); 206. ... (U. A. T.); 207. ... (U. A. T.); 208. ... (U. A. T.); 209. ... (U. A. T.); 210. ... (U. A. T.); 211. ... (U. A. T.); 212. ... (U. A. T.); 213. ... (U. A. T.); 214. ... (U. A. T.); 215. ... (U. A. T.); 216. ... (U. A. T.); 217. ... (U. A. T.); 218. ... (U. A. T.); 219. ... (U. A. T.); 220. ... (U. A. T.); 221. ... (U. A. T.); 222. ... (U. A. T.); 223. ... (U. A. T.); 224. ... (U. A. T.); 225. ... (U. A. T.); 226. ... (U. A. T.); 227. ... (U. A. T.); 228. ... (U. A. T.); 229. ... (U. A. T.); 230. ... (U. A. T.); 231. ... (U. A. T.); 232. ... (U. A. T.); 233. ... (U. A. T.); 234. ... (U. A. T.); 235. ... (U. A. T.); 236. ... (U. A. T.); 237. ... (U. A. T.); 238. ... (U. A. T.); 239. ... (U. A. T.); 240. ... (U. A. T.); 241. ... (U. A. T.); 242. ... (U. A. T.); 243. ... (U. A. T.); 244. ... (U. A. T.); 245. ... (U. A. T.); 246. ... (U. A. T.); 247. ... (U. A. T.); 248. ... (U. A. T.); 249. ... (U. A. T.); 250. ... (U. A. T.); 251. ... (U. A. T.); 252. ... (U. A. T.); 253. ... (U. A. T.); 254. ... (U. A. T.); 255. ... (U. A. T.); 256. ... (U. A. T.); 257. ... (U. A. T.); 258. ... (U. A. T.); 259. ... (U. A. T.); 260. ... (U. A. T.); 261. ... (U. A. T.); 262. ... (U. A. T.); 263. ... (U. A. T.); 264. ... (U. A. T.); 265. ... (U. A. T.); 266. ... (U. A. T.); 267. ... (U. A. T.); 268. ... (U. A. T.); 269. ... (U. A. T.); 270. ... (U. A. T.); 271. ... (U. A. T.); 272. ... (U. A. T.); 273. ... (U. A. T.); 274. ... (U. A. T.); 275. ... (U. A. T.); 276. ... (U. A. T.); 277. ... (U. A. T.); 278. ... (U. A. T.); 279. ... (U. A. T.); 280. ... (U. A. T.); 281. ... (U. A. T.); 282. ... (U. A. T.); 283. ... (U. A. T.); 284. ... (U. A. T.); 285. ... (U. A. T.); 286. ... (U. A. T.); 287. ... (U. A. T.); 288. ... (U. A. T.); 289. ... (U. A. T.); 290. ... (U. A. T.); 291. ... (U. A. T.); 292. ... (U. A. T.); 293. ... (U. A. T.); 294. ... (U. A. T.); 295. ... (U. A. T.); 296. ... (U. A. T.); 297. ... (U. A. T.); 298. ... (U. A. T.); 299. ... (U. A. T.); 300. ... (U. A. T.); 301. ... (U. A. T.); 302. ... (U.

1. González, 3'26 m. (U. A. T.);
2. Pinyol; 3. Cardús, i 4. Ibars.
300 metres llisos:
1. Pinyol, 49 s. 2-5 (C. d'E.); 2. Cases;
3. Carreres, i 4. González.
Salt de llargària:
1. González 1, 5'48 (U. A. T.);
2. Carreres; 3. Escanilla, i 4. Cases.
Llançament del disc:
1. Vives, 27'00 m. (U. A. T.);
2. Pinyol, 25'00 m. (U. A. T.);
3. Cases, 24'00 m. (U. A. T.);
4. Carreres, 23'00 m. (U. A. T.);
5. Cardús, 22'00 m. (U. A. T.);
6. González, 21'00 m. (U. A. T.);
7. Ibars, 20'00 m. (U. A. T.);
8. Escanilla, 19'00 m. (U. A. T.);
9. Cases, 18'00 m. (U. A. T.);
10. Carreres, 17'00 m. (U. A. T.);
11. Cardús, 16'00 m. (U. A. T.);
12. Pinyol, 15'00 m. (U. A. T.);
13. González, 14'00 m. (U. A. T.);
14. Ibars, 13'00 m. (U. A. T.);
15. Escanilla, 12'00 m. (U. A. T.);
16. Cases, 11'00 m. (U. A. T.);
17. Carreres, 10'00 m. (U. A. T.);
18. Cardús, 9'00 m. (U. A. T.);
19. Pinyol, 8'00 m. (U. A. T.);
20. González, 7'00 m. (U. A. T.);
21. Ibars, 6'00 m. (U. A. T.);
22. Escanilla, 5'00 m. (U. A. T.);
23. Cases, 4'00 m. (U. A. T.);
24. Carreres, 3'00 m. (U. A. T.);
25. Cardús, 2'00 m. (U. A. T.);
26. Pinyol, 1'00 m. (U. A. T.);
27. González, 0'00 m. (U. A. T.);
28. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
29. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
30. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
31. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
32. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
33. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
34. González, 0'00 m. (U. A. T.);
35. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
36. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
37. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
38. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
39. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
40. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
41. González, 0'00 m. (U. A. T.);
42. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
43. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
44. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
45. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
46. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
47. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
48. González, 0'00 m. (U. A. T.);
49. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
50. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
51. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
52. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
53. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
54. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
55. González, 0'00 m. (U. A. T.);
56. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
57. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
58. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
59. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
60. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
61. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
62. González, 0'00 m. (U. A. T.);
63. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
64. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
65. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
66. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
67. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
68. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
69. González, 0'00 m. (U. A. T.);
70. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
71. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
72. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
73. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
74. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
75. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
76. González, 0'00 m. (U. A. T.);
77. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
78. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
79. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
80. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
81. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
82. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
83. González, 0'00 m. (U. A. T.);
84. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
85. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
86. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
87. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
88. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
89. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
90. González, 0'00 m. (U. A. T.);
91. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
92. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
93. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
94. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
95. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
96. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
97. González, 0'00 m. (U. A. T.);
98. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
99. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
100. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
101. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
102. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
103. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
104. González, 0'00 m. (U. A. T.);
105. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
106. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
107. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
108. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
109. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
110. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
111. González, 0'00 m. (U. A. T.);
112. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
113. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
114. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
115. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
116. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
117. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
118. González, 0'00 m. (U. A. T.);
119. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
120. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
121. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
122. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
123. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
124. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
125. González, 0'00 m. (U. A. T.);
126. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
127. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
128. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
129. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
130. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
131. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
132. González, 0'00 m. (U. A. T.);
133. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
134. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
135. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
136. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
137. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
138. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
139. González, 0'00 m. (U. A. T.);
140. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
141. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
142. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
143. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
144. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
145. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
146. González, 0'00 m. (U. A. T.);
147. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
148. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
149. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
150. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
151. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
152. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
153. González, 0'00 m. (U. A. T.);
154. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
155. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
156. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
157. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
158. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
159. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
160. González, 0'00 m. (U. A. T.);
161. Ibars, 0'00 m. (U. A. T.);
162. Escanilla, 0'00 m. (U. A. T.);
163. Cases, 0'00 m. (U. A. T.);
164. Carreres, 0'00 m. (U. A. T.);
165. Cardús, 0'00 m. (U. A. T.);
166. Pinyol, 0'00 m. (U. A. T.);
167. González, 0'00 m. (U. A. T.);
168. Ibars, 0'00 m. (U. A. T

Cinema del Castell

Cinema del Castell

**TOT BARCELONA
AQUESTA TARDA
A LES
3**